

SA PLAÇA

Revista de Sa Pobla

Juliol 93 - Núm. 13. Preu: 175 Ptes.

Sant Jaume 93

el GATTS = Ferran Pícer 1993 • TLUO

molts d'anys !

¿ESTÁS PREPARADO PARA
PROBAR ALGO NUEVO?

Twingo

INVÉNTATE CÓMO VIVIRLO.

RENAULT

Vine a probar-lo !

RENAULT

RENAULT

Ctra. Inca, 21 - Fax 54 20 14 - Tel. 54 08 55 - 54 04 12

SA POBLA

07420 SA POBLA (Mallorca)

Portada: 2Gats Ferran-Tano

COOPERATIVA AGRICOLA POBLERA, PUNT FINAL?

per Joan Company

Edita: Obra Cultural Balear
Delegació de sa Pobra

President: Joan Company

Administrador: Joan F. Cantallops

Director: Joan Gelabert

Consell de Redacció:
Isabel M. Aguiló
Joan A. Alomar
Joan Company
Arnau Mir
Miquel Seguí
Xesca Sastre
Jordi Soler

Coordinació informació local:
Jaume Triay
Margarida Socias

Fotografies: LLabrés

Col.laboradors:
Alexandre Ballester
Miquel López Crespi
Nofre Pons
Miquel Cerdà
Sebastià Siquier
Joan Mayol
Joan Pizá
Ramon Molina

Publicitat i Subscripcions:
Tel. 54.05.15

Redacció: Plaça Major, 18, 2n

Dipòsit Legal: 642-1992

Imprimelx:
Tirrena S.A.
Pintor Joan Gris, 2. Tel. 55 52 12
MANACOR

*Els articles signats només
expressen l'opinió dels seus autors*

Aquests dies el Govern de la Comunitat Autònoma, a través del Servei de Millorament Agrari, ha comprat les instal·lacions de Sa Vileta, després d'arribar a un acord amb la resta de creditors de l'extinta COOPERATIVA AGRICOLA POBLERA, aquesta compra i aquest acord han permès que els més de mil creditors de la Secció de Crèdit de la CAP hagin pogut cobrar un 80% dels diners dipositats. Amb aquest pagament es vol donar per tancat tot l'enrenou que aixecà l'estrepitosa fallida de la Cooperativa: ja s'ha pagat el deute, no en parlem més!. Donada la peculiaríssima idiosincràsia de sa Pobra, i vist el còmplice silenci de quasi tota la societat poblera durant tot el temps que ha seguit a la fallida de la CAP, no seria gens d'estranyar que efectivament sigui així: que no se'n parli més!.

Davant la possibilitat, per tant, que aquestes siguin les darreres setmanes en què encara sigui tema la Cooperativa, voldria fer una petita reflexió.

No crec que dins la història de sa Pobra hi hagi hagut mai un cas d'engany col·lectiu que pugui ni comparar-se amb el que ha passat a la Cooperativa, a sa Pobra no hi ha ningú que no conegui testimonis de primera mà de la multitud de irregularitats i males gestions (per emprar uns termes benèvols) que es cometeren: tot un patrimoni aixecat amb l'esforç de tot un poble se n'ha anat en orris, deu anys de "gestió" dels que havien de ser els renovadors-salvadors foren suficients per presentar aquest balanç.

Però si gravíssim és el que ha passat, molt més greu és que ha passat sense que pràcticament s'hagi alçat cap veu que ho denunciés: no hi ha hagut en tots aquests 5 anys que van des de la desfeta de la CAP ni un partit polític que seriosament prengués partit per esbrinar què havia passat: Convergència Poblera no era altra cosa que el braç polític dels dirigents de la CAP; el Partit Popular (en el que militaven tots els més radicals sectors anti-CAP), amb els ulls posats en agafar tots els vots que abans anaven a Convergència, no tenia res a guanyar en remoure el tema; el PSOE, tal volta per la seva complicitat per haver entrat en l'absurd "pacte" de les eleccions de 1987 o per la seva escassa presència a sa Pobra, no ha mogut ni un dit; i el PSM, que a priori pareixia destinat a ser qui canalitzés el descontent, ha fet poca cosa més que els altres (en aquest punt he de confessar que mai he pogut entendre l'actitud de passivitat, respecte a aquest tema, d'un polític de l'honoradesa i valentia de Joan Cladera). Però seria injust només fer menció del silenci dels partits polítics, en aquest silenci culpable s'han de citar els més de mil poblers que tenien dipòsits a la Secció de Crèdit, i que, llevat d'alguna excepció, durant aquests anys, tot i tenir la butxaca directament afectada, no s'els ha sentit per a res; també s'han d'assenyalar la passivitat amb què la gran massa dels socis de la Cooperativa han vist com aquesta es desfeia sense que, també llevat d'alguna solitària i honrada excepció, tampoc ningú demanés, no ja responsabilitats, sinó ni tant sols explicacions.

Avui la COOPERATIVA AGRICOLA POBLERA, símbol durant molt de temps de la prosperitat de sa Pobra, ja no existeix; aquestes setmanes passades, coincidint causalment o casualment amb les Eleccions Generals, els creditors de la Secció de Crèdit ja han cobrat; el passat divendres dia 12, el Batle de sa Pobra presentà una proposta per agrair a totes les entitats i persones que han fet possible que els creditors cobressin, proposta que fou recolzada, amb matisos, per tots els regidors llevat de n'Antònia Soler que s'abstingué, no perquè no volgués reconèixer la feina que ha fet possible que a sa Pobra vinguessin 900 milions, sino perquè tot això de la Cooperativa, la feia empegueir. Sincerament, a mi també!

RESTAURACIÓ DE LA FAÇANA DE CRESTATX

Aquests dies l'Ajuntament ha dut a terme una restauració de la façana de Crestatx, restauració que ja es feia ben necessària donat l'estat de deteriorament que presentava. És aquesta una iniciativa que ens sembla molt encertada ja que per a tots els poblers Crestatx és tot un símbol d'identitat col·lectiva.

UNA MÀQUINA PER AGRANAR ELS CARRERS

Sembla que aquest estiu l'Ajuntament s'ha proposat de millorar l'estat de netedat dels carrers de sa Pobla, fa uns dies que el Batle ens exhortava mitjançant un Ban a "agranar sa carrera", per si de cas els poblers i pobleres no li fèiem molt de cas també ha adquirit aquesta moderna màquina. Voldríem que aquestes mesures anessin acompanyades d'un millorament del nostre esperit cívic i, entre tots fecem un poble ben net.

SEMBRANT ARRÒS

Els poblers afortunadament ens resistim a deixar perdre les nostres tradicions, a la foto captada pel nostre fotògraf aquests dies podem veure en Tomeu "Parril" i en Joan "Gananci" dins una síquia de l'albufera sembrant arròs, des d'aquestes pàgines volem reconèixer la bona feina de tants de poblers com els que apareixen a la foto, els "Morbés" i tants d'altres poblers que segueixen aquesta tradició tan nostrada.

VACANCES ESCOLARS

Els mesos de juliol i agost són tradicionalment els mesos de les vacances escolars, ara és temps de lleure i de diversió, de totes maneres hem de recordar que és precisament en aquestes dades que més accidents es produeixen, i convé anar en compte.

CAMPIONS DE LLIGA

Un any més el Barça s'ha proclamat Campió de Lliga, l'últim diumenge de lliga la plaça de sa Pobra, com és habitual, fou l'escenari de l'explosió d'alegria de la gran afició blau-grana poblera, el divendres de la mateixa setmana la Penya Barcelonista de sa Pobra féu un molt concorregut sopar de campions. Enhorabona!

DIADA CICLISTA

El passat dissabte 19 de juny el Club Ciclista de sa Pobra organitzà la seva Diada Ciclista, és aquesta una simpàtica activitat que, des de fa uns quants anys, duu a terme aquesta entitat, pensam que el nostre poble és el més adequat per poder anar en bicicleta, i tot el que es faci per promocionar l'ús de la bicicleta forçosament ha de merèixer tots els reconeixements.

NOTÍCIES POBLERES

JO TAMBÉ VOL AMB
gavina

OBRES A LA CARRETERA DEL CEMENTIRI

Continuen les obres que es duen a terme a la carretera de sa Pobla a Pollença.

Aquesta ampliació de la carretera del cementiri es feia necessària ja que resulta molt conflictiva pel fet d'esser tan estreta i albergar tan de trànsit. Per altra banda, també es feia necessària la conducció d'aigües pluvials de distintes vies importants de sa Pobla que van a desembocar a les síquies i que, a la vegada, són conduïdes cap al torrent de Sant Miquel.

Amb un entubat adequat s'evitarà que l'aigua es quedi a la calçada els dies de pluja, a través de

la col·locació de tuberies per a la conducció de les aigües pluvials del carrer Comerç i altres.

L'empresa que duu a terme les tasques d'ampliació de la carretera del cementiri és COEXA i les obres són finançades per la Conselleria d'Obres Públiques.

OBRES AL CARRER SAGASTA

També segueixen les obres d'adequació i asfaltat del carrer de Sagasta. Després de la col·locació d'unes tuberies d'evacuació d'aigües, s'estan ja duent a terme les tasques d'aplanament del carrer per després asfaltar-lo, tal i com estava previst.

El fet que el carrer de Sagasta romangués en obres, fa decidir als

responsables municipals a concedir al carrer de Sant Antoni les dues direccions amb la intenció d'afavorir el trànsit, ja que el carrer de Sagasta és un dels més transitats del poble.

SIGNATURA DE LA COMPRA DE LA CAP

El passat dia 1 de juny, la sala de sessions de l'Ajuntament fou testimoni de la signatura de compra del Patrimoni de la CAP. El President Canyelles a presidir l'acte de la signatura entre els membres de la Junta Liquidadora de la CAP i l'empresa pública Semilla S.A.,.

Segons l'escriptura pública signada davant la notària Rosario Rodríguez, el preu total de la venda era de 918.073.096 pessetes dels quals 561.615.090 pessetes varen esser abonats en el moment de la firma. La quantitat restant 268.900.000 pessetes, serà abonada el proper mes d'octubre.

Una vegada finalitzada la lectura de l'escriptura i consumada la

joieria i rellotgeria

som més barats perquè som fabricants

c/ Ramon Llull, 42 - telèfon 54 19 65 sa Pobla

*Celler
Ca'n Cotà*

Carrer Lluna, 27 - Tel. 86 21 55
07420 Sa Pobla (Mallorca)

venda del patrimoni de la CAP, el president Canyelles, va fer una exposició de la història de la suspensió de pagaments de la CAP, explicant els motius pels quals no va poder esser reflatada en un primer intent, a causa de la situació econòmica. Segons va manifestar el president del Govern Balear, amb la compra de l'actiu empresarial de la CAP, s'intentarà alçar l'economia del municipi, i com a primera mesura es convertirà la zona de sa Vileta en polígon industrial.

Uns quants dies després es va començar a fer efectiu el deute als creditors.

PLE MUNICIPAL, 17 DE JUNY

El passat dia 17 de juny es va celebrar un Ple amb caràcter extraordinari, després que el Tribunal Superior de Justícia de Balears, dictàs una sentència obligant al batle a convocar un ple en què fossin inclosos dos punts que en el seu dia va presentar el PSM i que varen esser exclosos del Ple celebrat en el mes de Setembre de 1.991.

Les propostes del PSM, feien referència al fet que la plaça de secretari l'ocupàs un funcionari d'habilitació nacional i l'altra proposta era que es notificàs als distints portaveus dels diferents grups polítics dels decrets de batlia.

TROBADA DE MÚSICS JOVES

El diumenge dia 20 de Juny, al saló de Cultura del Museu Local, es va celebrar la IV Trobada de Músics Joves que organitza la Coral de sa Pobra amb el suport de l'Ajuntament.

Prop de cinquanta al.lots i al.lotes d'edats compreses entre els 8 i 17 anys pogueren demostrar les seves habilitats musicals davant un públic que va omplir per complet el Saló de Cultura.

Aquell capvespre es pogueren escoltar moltes de peces de clàssics que han escrit una pàgina dins del món de la música més reposada. Mozart, Beethoven, Bach, etc., tegueren el seu record en la persona d'uns joves que senten la música i que aprenen a oferir-la als altres.

Aquesta quarta trobada va esser un gran èxit i creim que val la pena que tengui una continuïtat. Enhorabona a tots els músics joves.

CINEMA A LA FRESCA

Enguany tornarà a repetir-se el CINEMA A LA FRESCA, activitat que organitza l'Ajuntament de sa Pobra, juntament amb altres entitats i particulars, i que fou un èxit complet. Les projeccions tornaran a fer-se a la Plaça Major.

dia 15 de juliol: Dos hombres y un destino. de George Roy Hill.

dia 22 de juliol: El último mohicano. de Michael Mann.

dia 29 de juliol: Eduardo Manostijeras. de Tim Burton.

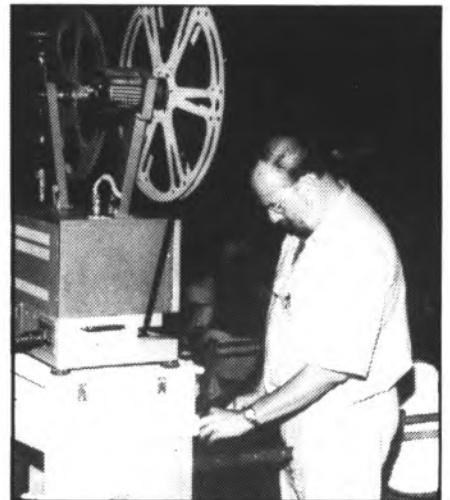
dia 5 d'agost: Primera Plana. de Billy Wilder.

dia 12 d'agost: El Gran Dictador. de Charles Chaplin.

dia 19 d'agost: Encuentros en la tercera fase. de S. Spielberg.

dia 26 d'agost: Quet'hi jugues Mary Pili?. de Ventura Pons.

-Les projeccions començaran a les 22'30.

Bar Alomar

Ca'n Corti

C/. Ruido, 81 - Tel. 86 22 11 - SA POBLA

PLE ORDINARI 9 DE JULIOL DE 1993

El ple Ordinari de Juliol de la nostra Corporació Municipal, malgrat l'atapeïda ordre del dia, -obligada pel fet que sols es fa un plenari cada tres mesos- es va resoldre en aproximadament hora i quart. El Batle Sr Font va renunciar a discussions i debats sobre els temes importants, i en el capítol de precs i preguntes va deixar sense contestar les preguntes que la oposició li va fer, aplaçant-les per el proper plenari ordinari, d'aquí a tres mesos.

Dels temes més trascendents destacam que es va aprovar un acord marc de col.laboració entre l'Ajuntament de Sa Pobla i la Universitat de les Illes Balears per tal d'aconseguir una coordinació eficaç dels esforços i un millor aprofitament de recursos respectiu.

Va ésser aprovada per unanimitat la sol.llicitud a la Junta d'Aigües i a la UIB perquè nomenin els seus representants a la comissió encarregada de redactar els estatuts de la Comunitat d'Usuaris de dret públic; i la proposta que dos pagesos també formin part de l'esmentada comissió que serveixi per defensar el recurs cada dia més necessari i escàs com és l'aigua. Es va aprovar també per unanimitat una Esmena del Grup Municipal PSM, que explicitava que els dos pagesos citats siguin "democràticament triats d' entre el col.lectiu d'aquest Municipi."

EL SILENCIS DEL SR BATLE

El punt que prometia més polèmica, va ésser resolt en pocs minuts. La Proposta que va fer la Majoria de Govern, de ratificació de contractes d'arrendament de la col.lecció de juguetes, propietat de Ton Boig, per a la seva exposició la Museu Local; i de l'encàrrec de direcció del projecte d'establiment del Museu de Sa Pobla a BALTAR & ASOCIADOS C.B, va ésser durament criticat pel portaveu del PSM-NM, que era en Nofre Pons davant la absència, per motius personals, de Joan Cladera.

En Nofre, davant aquest conflictiu punt, afirmà que era una

manca de delicadesa no presentar prèviament a la consideració del plenari la conveniència o no de signar els dos contractes, continuant amb la política de fets consumats de la Majoria Municipal.

El primer contracte, d'arrendament d'una col.lecció de juguetes que ni tan sols està catalogada, té una clàusula de pagament, al Sr Ton Boig, de tres-centes mil pessetes en el moment de signar el contracte.

Deixa en arrendament durant deu anys la col.lecció, corrent a càrrec de l'Ajuntament tots els actes de propaganda i difusió, assegurances de la col.lecció, però el propietari o el seu representant "tenen permís per exhibir part de la col.lecció dins o fora de la CAIB.

El segon contracte, signat entre el Sr Font i Baltar, és d'encàrrec per part de l'Ajuntament de Sa Pobla de la Direcció del Museu de Sa Pobla (no es parla segons el PSM en cap moment de Museu de la Jugueta). El contracte signat fa de Baltar els editors exclusius de fulletons, postals, catàlegs, pasquins...etc, repartint-se els beneficis al 50%.

Segons els nacionalistes, això suposa hipotecar una part important de la Cultura pobra durant deu anys.

Davant tot això, el Batle no va replicar, passant a la votació que va ésser favorable a la ratificació, amb els vots en contra de tota la oposició.

El Grup Popular presentà una proposta d'expressió de reconeixement de la

gestió realitzada per resoldre l'assumpte de la CAP. El PSM s'adherí al vot d'agraïment a qui han possibilitat que els pagesos cobressin part del deute de la CAP. Però prèviament va presentar una esmena que afegia al text de la proposta:

2. Pregar al Govern Balear que aquest esforç no acabi aquí, ans que es segueixi treballant perquè el nostre poble torni tenir les eines necessàries per treballar a ple rendiment en l'agricultura pobra.

3. Pregar al Govern Balear que segueixi investigant-així com va afirmar el seu Cap a un acte públic - per arribar a les causes últimes de la fallida de la CAP i a la depuració de qualsevol tipus de responsabilitats."

L'esmena va ésser rebutjada pel grup de la Majoria, argumentant que l'Ajuntament no era el lloc per aquestes reivindicacions, i la proposta inicial va ésser acceptada amb la única abstenció de la representant del CDS, Antònia Soler. Així es tancà - per ara i d'una manera oficial - un trist episodi de la història del nostre poble.

El darrer punt de l'ordre del dia era una proposta de modificació de crèdit, concertant un nou préstec de 57.923.000 pessetes. Segons els representants de l'oposició, es tracta d'una nova modificació de crèdit amb les característiques dels pressuposts: és necessari disposar de més liquidesa per despeses no previstes: segueixen havent-hi despeses de Tresorer Cladera i Dels Cavallets, però es redueix en tretze milions l'asfaltatge dels carrers.

La proposta va ésser aprovada amb els vots en contra de tota la oposició. Les preguntes fetes a la Majoria de Govern tres mesos abans varen ésser contestades per escrit, i les que es varen formular per part del PSM es contestaran d'aquí tres mesos.

Segons el Diari de Mallorca de 11 de juliol, aquest projecte del Museu de Juguines pot costar a l'Ajuntament de 10 a 12 milions de pessetes.

REIMPRESSIO DEL PRIMER NUMERO DE SA PLAÇA

Del primer número de la nostra revista ja feia uns quants mesos que n'havíem exhaurits tots els exemplars. Davant la demanda de molts de lectors que volen tenir la col·lecció completa de SA PLAÇA, tot i la considerable despesa que una nova tirada suposa, ens hem decidit a fer la d'aquest primer número. Per tant, posam en coneixement dels nostres lectors que tenim a la seva disposició exemplars de tots els números que han sortit de la nostra revista. Per adquirir-los basta que posar-se en contacte amb qualsevol de les persones que fem la revista.

EL NOSTRE FOLCLORE POBLER

Senyor Director:

L'altre dia vaig assistir a una festa a l'oratori de Crestatx, i quina no va ésser la meva sorpresa quan varen amollar una cinta gravada amb una cançó amb la tonada de semblar mongetes, aquesta tonada no és ni serà mai l'autèntica tonada polbera, i em digueren que havia estat premiada al concurs de cançons del camp de la tercera festa de Pasqua a Crestatx 1992. Jo vull dir al jurat qualificador que, si no és entès en la matèria, millor és que no surti a rotllo per qualificar, perquè és desqualificar la pura realitat, i ens fa malbé el nostre folclore pobler. No estic contra la cantora perquè, per a mi, té una veu meravellosa, però sí que estic contra la decissió del jurat perquè va demostrar que no sap res de res en qüestió de tonades camperoles.

Ben cordialment.

Guillem Crespi Pons

POEMA

Poble de llum i esperança,
 poble de lluita i treball
 No et dormis, no et moris!
 Si no, els teus fills, que feran...?
 Com una mare estimada,
 com una mare: Plorant,
 veus els teus fills que es barallen
 a la vora d'un fondal...
 Mirau poblers, i adonau-vos
 ¿no veis com tots ens n'anam?
 ¿no deixeu morir sa mare!
 ¿no deixeu morir es camp!
 Agafau-vos uns als altres
 ¿Junts hi podrem arribar!
 No podem agenollar-nos,
 ni ens volem deixar guanyar:
 No deixeu que el passat ens travi
 fins restar-nos aturats:
 Ell sols donarà saviesa
 quan el sabrem emprar...
 I ens aixecarem passa a passa
 raonant, sense belar
 ¡Envant, poblers! I esperança,
 que no adobarem res plorant.
 Mirem el futur amb prudència,
 però sense ésser covards.
 Que pugui dir tot Mallorca:
 "Mlrau quin poble més noble,
 a Sa Pobla ¡Dignitat!"

Aucell

Drogueria
 Ferreteria
 Pesca

Jugueteria
 Perfumeria
 Regal

CA'N MUNAR

C/ Major, 36
 Tel. 54 03 98

SA POBLA
 Fax 86 23 61

TRACTORS agria

MAQUINARIA *Gräu S.A.*

BONES FESTES DE SANT JAUME

TENDA

Plaça Mercat, 1
 Tel. 54 03 37

TALLER

Ctra. Albufera, 4 - Camino Son Amer, 7
 Tel. 54 21 65 - Tel. 54 05 44

SA POBLA (Mallorca)

ELECCIONS GENERALS JUNY-93

El passat 6 de juny es dugueren a terme les eleccions generals per elegir els nostres representats al Congrés de Diputats i al Senat. A nivell estatal les eleccions foren guanyades per quarta vegada consecutiva pel Partit Socialista Obrer Espanyol, encara que en aquesta ocasió no aconseguí la majoria absoluta, així aquest partit es veurà forçat a pactar amb altres forces polítiques per poder dur a terme la seva acció de govern.

A les nostres illes els resultats foren molt diferents de la resta de l'Estat, aquí es produí una aclaparadora victòria del Partit Popular que obtingué 190.199 vots i quatre diputats, seguit pel Partit Socialista Obrer Espanyol que obtingué 139.448 vots i tres diputats, les restants forces polítiques no obtingueren representació a Madrid, entre aquestes destaquen Esquerra Unida que obtingué 24.468 vots i el PSM-Nacionalistes de les Illes Balears 20.061 vots.

I si els resultats de les Illes foren bastant diferents als de la resta de l'Estat, a sa Pobra també foren

molt diferents de la resta de Mallorca, aquí es produí una total i absoluta victòria del Partit Popular. En el quadre adjunt es poden veure els

resultats que obtingueren a sa Pobra tots els partits polítics que es presentaren a les eleccions del passat 6 de juny taula per taula.

JAUME FONT, SENADOR

Com era d'esperar els pronòstics es compliren i el nostre batle ha estat elegit, per un ample marge, representant del poble de les Illes al Senat. La revista SA PLAÇA vol des d'aquestes pàgines donar la més sincera enhorabona al nou SENADOR, tot confiant que pugui fer realitat les seves promeses electorals de defensa de la nostra llengua i de ser la veu de la nostra part forana a Madrid. ENHORABONA JAUME!

RESULTATS ELECTORALS DE SA POBLA CORRESPONENTS A LES
ELECCIONS GENERALS 1993
DISTRICTE A DISTRICTE, SECCIÓ A SECCIÓ, MESA A MESA

CONGRÉS

	Sa Graduada		Ajuntament			Vialfàs		Cavallets	Museu	Congregació		Museu	TOTALS	%
	1-1-A	1-1-B	2-1-A	2-1-B	2-1-C	3-2-A	3-2-B	3-1-A	4-2-B	4-1-A	4-1-B	4-2-A		
ELECTORS	483	582	656	570	489	687	807	873	811	583	687	712	7940	
VOTANTS	404	484	551	438	401	529	694	730	697	474	594	599	6595	83,06
VOT EN BLANC	5	3	2	2	5	3	4		5		3	4	36	0,55
VOTS NULS		1	4	1	2	2	2	2	1	5	3	5	28	0,42
PSM-ENE	58	67	80	36	43	47	42	84	54	44	46	42	643	9,75
PP	261	319	373	268	272	379	504	519	482	336	414	431	4558	69,11
CNPS				1									1	0,02
CDS	1	4	3	4	3	5	13	5	11	7	3	13	72	1,09
PRB		1	1	1							1		4	0,06
ERC	4	2		2		1	7	1	2	3	3		25	0,38
PSOE	57	67	66	103	69	79	98	104	129	73	100	87	1032	15,65
UCE			1									1	2	0,03
PLN	1	1											2	0,03
ABE		1		1									2	0,03
IU	5	11	5	10	2	10	12	6	4	1	12	6	84	1,27
ARM		2		1				1		1		1	6	0,09
EVIB	9	2	8	5		2	10	2	3	2	6	7	56	0,85
POR								1					1	0,02
UM	3	3	8	3	5	1	2	5	6	2	3	2	43	0,65

SENAT

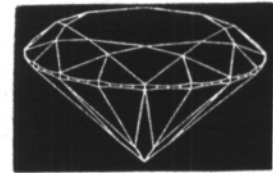
ELECTORS	483	582	656	570	489	687	807	873	811	583	687	712	7940	
VOTANTS	407	484	550	438	401	529	694	729	697	473	592	599	6593	83,04
VOT EN BLANC	4	7	4	8	5	15	10	11	22	11	11	18	126	1,91
VOTS NULS	9	8	15	13	2	7	12	5	8	3	10	5	97	1,47
M. Blanca (EVIB)	10	3	4	6	1	2	4	9	2	1	4	7	53	0,80
M. Lladó (EVIB)	9	3	5	2	2	1	2	6	2	1	3	6	42	0,64
J. Cañellas (PP)	266	314	368	243	261	374	510	527	486	333	404	433	4519	68,54
J. Font (PP)	269	324	375	259	273	378	523	538	492	345	415	442	4633	70,27
M. Bonnín (IU)	4	10	4	9	1	5	8	4	5	1	9	4	64	0,97
M. Cabeza (IU)	3	9	2	8	1	3	6	4	4	1	7	3	51	0,77
A. Garcías (PSOE)	44	58	51	97	57	64	76	76	98	58	88	71	838	12,71
M. Riera (PSOE)	41	57	48	89	53	63	73	70	93	57	85	70	799	12,12
J. Arbona (PSM)	57	71	79	42	44	51	52	73	48	50	47	38	652	9,89
P. Sampol (PSM)	53	67	72	39	41	45	49	72	47	47	42	37	611	9,27
C. Garcia (PRB)							1				1		2	0,03
J. Ripoll (PRB)							1				1		2	0,03
V. Haba (UV)												7	7	0,11
J. Albertí	3	2	13	8	6	6	4	11	9	3	4	3	72	1,09
F. Trujillo	1		8	3	5	3	2	7	5	2	3		39	0,59
J. Mir (ERC)	5			1	1		9	3	2	3	7		31	0,47
L. Garcia (ABE)													0	0,00
M. Roca (ABE)													0	0,00
A. Quirós (SEES)		1					2				2		5	0,08
E. Vizcaíno (ARM)			1		1	1	1	2	1	1		1	9	0,14
M. Artigues (CDS)	2	3	4	3	1	5	4	4	12	3	2	10	53	0,80
M. Nadal (CDS)	1	3	4	3	1	5	4	3	12	3	1	10	50	0,76
J. Gálvez (CNPS)			2	1								1	4	0,06
A. Vera (CNPS)												1	1	0,02
S. Vicent (UCE)										1			1	0,02

joieria

rellotgeria

Enrique

fundada l'any 1919

74 anys de professionalitat al seu servei.

** Gemòloga diplomada: anàlisi i dictamen de pedres precioses.*

** Taller de joieria; restauració de joies antigues.*

** Creació de dissenys propis i exclusius.*

** Especialitat en rellotges electrònics*

Tot amb la millor relació qualitat-preu

c/ Major, núm. 24
tel. 54 08 99

07420 sa Pobla

Sa Pobla i Els Xuetes

Carta del Sr. Miquel Mulet Bujosa, rector de sa Pobla,
en resposta a Miquel Segura i Pep Aguiló

Sr. Director,

En relació a distintes afirmacions que surten a "Encuentros en el Día del Mundo" de diumenge passat sobre els xuetes, em veig en l'obligació de contestar-les i ho faig perquè és greu el que va sortir publicat i que afecta a tot un poble i a membres que serviren la Parròquia en la primera meitat del present segle. Com a veïnat de sa Pobla i Rector de la Parròquia, li deman que accepti la meua disconformitat a les següents afirmacions de l'esmentat escrit:

- No estic d'acord que se digui que sa Pobla és un poble botxí per als xuetes "on la panxada no te l'haguessis acabada" o que és un dels pobles més "antixuetes", o un poble "sui generis". Jo comprenc que els qui han sofert el rebuig, tinguin aquesta animadversió envers el seu poble, emperò des del moment en què hi ha altres xuetes que no han tingut cap problema en viure a sa Pobla i ho han fet normalment, potser que hi hagi altres causes que condueixen als mals records que se contenen, molts d'ells d'al.lots.

Si recorrem els pobles de Mallorca, a cada un d'ells trobarem el mateix que a sa Pobla: unes persones més afectades que ens diran que el seu poble és el més "anti" de Mallorca i unes altres persones que han fet una convivència normal i que no tenen res a dir.

Sense llevar la part de raó que puguin tenir els protagonistes de la conversa, de sa Pobla, avui, no puc dir que sia "anti", perquè des de fa anys hi conviu en el poble una comunitat de gitanos i des que els marroquins cerquen el seu medi de viure a Europa, sa Pobla

s'ha convertit en el poble de Mallorca que més n'ha rebut i crec que en general tots són respectats.

Endemés, hi ha una contradicció quan es diu que a les llistes electorals sempre hi ha un xueta... Si sa Pobla fos tan "anti", els xuetes no tendrien lloc ni a les llistes electorals, però perquè no en té res de "anti", a les llistes hi té cabuda tohom, i per ventura vendrà temps que hi veurem qualque marroquí.

Sí, a una llista electoral local en surt una persona amb aquests llinatges, però, creis que hi surt perquè "així els xuetes voten"? ¿Vos heu pensat bé aquesta afirmació? Vos ho creis?

- No estic d'acord que el rebuig dels xuetes a Mallorca fos qüestió de part forana o d'incultura, perquè tots sabem que a Palma el col.lectiu tenia el seu call i els matrimonis, tant a la part forana com a Ciutat, es feien entre els seus membres i es miraven les classes.

- No estic d'acord que es digui "autèntic pocavergonya" a un recot que deixà un bon nom com a sacerdot, treballador i zelós pel poble de sa Pobla, guardant-se un bon record d'ell i molts són els qui tenen paraules d'agraïment, malgrat els defectes humans.

Endemés, se li diu "pocavergonya" per un fet que és totalment fals. ¿Dins quin cap cap que un recor agafi el vicari i li fiqui el cap dins una de les calaixeres de la Sagristia i comenci a donar-li bufetades, li digui xueta i sigui objecte de més d'una pallissa física? ¿No trobau que heu fet gros?

Idò, jo he consultat els capellans que varen conviure plegats a l'època del rector Palou i D. Antoni Aguiló, com també els escolanets d'aquell temps, i no tenen

record d'un fet semblant. Més bé, tothom sap que D. Antoni Aguiló era el braç dret del rector Palou i encara més en els assumptes delicats. Era el seu home de confiança.

Mai, segons aquests testimonis, el rector Palou s'atreví a dir xueta a D. Antoni Aguiló ni molt manco a donar-li pallisses.

I, endemés, treure assumptes de persones que són mortes i ja no hi poden dir la seva, crec que no és gens ètic.

Com pot veure, Sr. Director, deixar el contingut d'"Encuentros" tal com va sortir diumenge, era deixar malparat el poble de sa Pobla i persones que ja han mort.

No dubt de la bona intenció dels protagonistes de la conversa, però crec que els arbres no els hi deixen veure el bosc, jutgen el poble i les persones des del que ells en part han sofert... Però, el poble de sa Pobla, les persones que hi conviuen i les que han fet història és molt més ample que la seva visió. Per això, m'he vist en l'obligació moral d'exposar el meu punt de vista i així entre tots poder veure un poc més la realitat, encara que sé que no tenc la darrera paraula i altres opinions poden sortir per aclarir la situació.

Tant de bo que tots ens sentiguéssim orgullosos de formar part d'un col.lectiu, d'un poble, d'una raça, sense discriminacions, sinó que tots ens sapiguem respectar com a persones i, part damunt tot, sapiguem treballar pel bé de tots.

Amb això, crec que tots hi estam d'acord.

Miquel Mulet, rector de sa Pobla

RESTAURANT MARINA

**Cuina
Mallorquina**

C/ Marina, 15
Tel. 54 09 67 - SA POBLA

CRISTALERIA SERRA

ESPEJOS - MURALES - MAMPARAS DE BAÑO
INSTALACIONES DE VIDRIO EN GENERAL
Y CARPINTERIA DE ALUMINIO

C/. Fray Junípero Serra, 67 - Tel. 54 02 89
07420 SA POBLA (Mallorca)

LA RODADORA

per Jordi Soler

Tot va començar aquell diumenge de maig al mercat de bestiar de Sa Pobla. Aquell mercat un temps ben animat els diumenges amb bestiar de tota classe i que tenia un abeurador rodó per les bèsties i un encant especial i que avui es convertit amb una plaça qualsevol. Aquest diumenge de maig l'amo en Joan des Puig estava tancant el tracte amb un mercader de la Vila. L'amo en Joan necessitava una "rodadora" per Son Fornari que li aguantàs al manco fins per la Mare de Deu d'Agost. Li havia agradat ferm aquella mula de bona alçada i que li deien Rossa, pel seu pelatge. Aviat feren barrina amb el marcader vilero.

Na Rossa, que havia canviat d'amo tantes vegades, es prengué la cosa amb indiferència i pegant una ullada cap a les companyes de remat, senyal ensems de recança i comiat seguí docilment xano-xano el seu nou amo.

Cada matí, a trenc d'alba, na Rossa sortia de Sa Pobla fermada a l'arquet de darrera d'un carro estirat per un cavall lluent i poderós, camí de Son Fornari. Així mateix, na Rossa sense proposar-s'ho, sabia de memòria totes les tavernes de Sa Pobla, car el seu amo cada mati no en deixava cap per visitar abans de prendre el Camí Gran de Son Amer. Així, de matinada l'amo en Joan des Puig i el seu seguici resaven el rosari plaent i tonificador de Ca na Morena, Ca s'Escolà, Can Ponset, Sa

taverneta, Es Tren, etc., na Rossa brandant lànguidament la seva cua, tancava la comitiva.

En arribar i desenganxar, Na Rossa sabia que per ella començava la tasca sobrada de cada dia. Mentre el cavall, descansava ditzós dins la païssa.

Na Rossa era junyida de sol a sol a la perxa mal desbastada de la sinia i el seu treball consistia en donar mils i mils de voltes pel rot.lo polsós. Duia els ulls tapatàs amb grosses cucales per no distreure's ni marejar-se. Les voltes són infinites i de tant en tant passa pel magí de l'animal l'idea de alentir el pas quan arriba a la clapa d'ombra verda que la figuera roja fa damunt el rot.lo, per oh suplici!, quant hi arriba en Miquelet, el fill de l'amo, amb una forta cinglada damunt les pobres costelles li recorda el seu deure inexorable de caminar i caminar sense mai aturar-se.

Na Rossa sap que a cada volta que dona s'omplen els cadufs d'aigua fresca i fonda pujant pel rest cademat i en esser alt cauen remorosos vessant dins la pastera el seu preat contingut, sap també que mentre una caduf es buida l'altre s'omple i la canço de l'aigua que degota renouera arriba a aficar-se-li al cervell.

Fins i tot arriba a saber na Rossa quantes voltes són necessàries per regar el sementer i, malgrat no veure-hi, ella sap de segur quan s'acosta el migdia o el sol post. Sap

que l'amo ara la desenganxarà i tornarà al poble i podrà reposar els seus trists ossos fins l'endemà.

L'endemà serà el mateix i així passarà tot l'estiu caminant pel camí infinit i rodó, camí de l'aigua que salva l'anyada. Camí de pols, fatal per a ella i que -ella no ho sap- acabarà quan acabi l'estiu, quan en Camet vendrà i separant-ne el cuiró enterrarà les seves despulles al Carnatge.

Ningú quasi ja no recorda la quantitat d'hores i treballs que suposava el salvar un mig esplet quan a sa Pobla només contaven per regar-lo de la deixa hermosíssima dels àrabs que conrraren les marjals de sa Pobla UNA SINIA.

ANA ROSSA I LES ALTRES RODADORES.

Junyda al cercle infinit,
caminal de quimeres
amb pols de mil dies.
Que trista ta sombra
Tàntal mansuet
al rec d'aigua neta!
Que trista l'hora blava
de cadufs feixucs
i somnis mesquins!
La llum que no veus
s'escola pel pou
ple d'anhels i penes
poncins i falcies.

SOLEMNE PROCESSÓ DEL CORPUS

El passat diumenge dia 13 de juny tingué lloc la solemne i tradicional processó del Corpus, que malauradament ja no es fa en el seu dia, però aquest forçat i injustificat trasllat a diumenge (sobre tot si tenim en compte que dies com el 12 d'Octubre encara són festa) no ha restat vistositat a la festa. La processó fou molt concorreguda i pràcticament tot el poble sortí al carrer a veure-la passar. De la processó d'enguany hem de destacar la recuperació del pas de la Confraria del Bon Jesús que va tornar a portar la Custòdia, cosa que no passava des de feia un bon grapat d'anys.

De la processó només destacaríem com a nota negativa el fet que encara es segueixi duent a terme una pràctica heretada del passat i que en res d'adiu amb els temps que corren, com és que encara sonin les notes de la Marxa Reial en el moment d'entrar el Santíssim a l'església. Sembla com si encara hi hagués algú que no s'ha donat compte que la religió res té a veure amb la política i que la separació de l'Església i de l'Estat és un dels pilars en què es fonamenten les societats modernes.

Aquests mateixos dies, s'han exposat dins el Rosser tot un conjunt d'objectes religiosos que durant molts d'anys s'utilitzaren per les cerimònies de la Parròquia (el paraigua del combregar, el colís, el fanal, ruquets, etc.) . Aquesta exposició ha estat molt visitada i molts han estat els comentaris tintats amb una certa nostàlgia que s'han fet davant d'aquests objectes. A la foto podem veure **don Llorenç Mas**, persona tan entranyable per tots els que fem aquesta revista.

Martorell
Fusteria

TALLER Y OFICINAS: San Francisco, 73
Tel. (971) 54 09 43
Fax: (971) 86 21 61 07420 SA POBLA (Mallorca)

EL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA RECONeix L'ABUS DE PODER DEL BATLE DE SA POBLA.

En recent sentència de 1 de maig de 1993 el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balear ha donat la raó al PSM-NACIONALISTES DE MALLORCA en el contenciós que el nostre grup havia plantejat davant aquest organisme jurisdiccional per la negativa del Batle de Sa Pobla a incloure a l'ordre del dia d'un plenari extraordinari dues mocions que el nostre grup presentava (petició perquè la plaça del Secretari sigui ocupada per un funcionari d'habilitació nacional i notificació als portaveus dels diferents grups polítics dels decrets d'Alcaldia). Arrel d'aquesta sentència el PSM-NACIONALISTES DE MALLORCA vol comunicar a l'opinió pública:

1r. Aquesta sentència del Tribunal Superior de Justícia posa de relleu una vegada més la prepotència i la falta de respecte cap als regidors

de l'oposició i en definitiva cap a les més elementals normes del joc democràtic que de què fan demostració una i altra vegada els membres del Partit Popular de l'Ajuntament de Sa Pobla.

2n. L'ordenament jurídic estableix l'obligació que té el Batle d'incloure en l'ordre del dia els punts que demanin una tercera part dels regidors, no fer cas d'aquesta norma suposa una conculcació d'un DRET FONAMENTAL que tenen els regidors en l'exercici de les seves funcions, i així ho declara la sentència del Tribunal Superior de Justícia.

3r. Aquesta manera d'actuar de l'equip de govern de l'Ajuntament de sa Pobla no persegueix altra cosa que reduir a mínims la legítima activitat dels regidors de l'oposició en el control de l'actuació de la majoria.

4r. Desitjam que aquesta sentència hagi servit al Batle i a la seva majoria per què d'una vegada per totes adequin la seva actuació a la legalitat i que a l'Ajuntament de Sa Pobla no s'hagi de tornar recórrer als tribunals de Justícia per convocar els plenaries. Recordam que aquesta sentència diu textualment: "Se le ordena al Alcalde de Sa Pobla la urgente convocatoria de una sesión extraordinaria del Pleno de la Corporación Municipal con la inclusión en el orden del día de las dos proposiciones formuladas con los números 1 y 2 por los seis regidores (del PSM-NACIONALISTES DE MALLORCA) del Ayuntamiento, el día 4 de septiembre de 1991.

PSM-NACIONALISTES DE MALLORCA

"Mi madre creía que un Skoda era un perro esquimal."

Grupo Volkswagen

Agent oficial: **Toni Serra**

Tel. 54 02 42
c/ Joan Sindic, 7 - 07420 sa Pobla

¿Oye bien? ¿Tiene algún problema para entender lo que le dicen?

Conteste a las preguntas de este cuestionario, y si responde sí a alguna de ellas, pase a visitarnos. Traiga el cuestionario relleno y le efectuaremos una **completa y gratuita revisión**, sin ningún compromiso por su parte.

Corrija la sordera, con una revisión a tiempo

El remedio puede ser tan sencillo como un pequeño audífono, prácticamente invisible, para recuperar una correcta audición.

TEST DE AUDICION	SI	NO
1) Oye las voces, ¿pero a veces no entiende las palabras?		
2) ¿Le resulta difícil entender cuando le hablan por teléfono?		
3) ¿Pone el volumen de la radio o TV más alto que su familia?		
4) ¿Le cuesta seguir la conversación en las reuniones?		
5) Le han comentado alguna vez: ¡Ya te lo hemos dicho varias veces!		
6) Las personas que le rodean le comentan frecuentemente que usted no oye ruidos, como campanadas, el timbre, un automóvil, el teléfono, el canto de los pájaros...?		

OPTICA INCA Nº 1 EN CORRECCION AUDITIVA

Recuérdelo, una revisión a tiempo y podrá oír mejor.

Visítenos sin compromiso.

CENTRAL
C/. Murta, 12
Telf.: 50 35 85 • INCA

AMBULATORIO
C/. M.Torrancell, 93
Telf.: 50 38 16 • INCA

SA POBLA
C/. Plaza, 4
Telf.: 54 18 79 • SA POBLA

BINISALEM
C/. Bonaire, 32
Telf.: 51 22 93 • BINISALEM

APUNTS POLICIALS JUNY 93

Abans de res, dir-vos que els policies encara ara cerquen la fulla de calcar de la denúncia que el "xèrrim", el mes passat va veure quan la tiraven a terra, i segons **investigacions**, (malgrat l'informe referit a la **policia judicial**), pareix ésser que no la trobaran, ja que el "xèrrim", es va equivocar. De totes maneres el missatge arribà clar i llampant.

Anant per feina, aquest mes de juny destaca, per la **quantitat de robatoris**, (cal anar en compte i amb les orelles dretes). Entre d'altres, trobam els següents fets: El dia 1 era denunciat el robatori de diferents objectes d'un pis del carrer Fred núm. 1, pareix ésser que l'autor del fet, va ésser un súbdit de **Macedònia**, amb passaport iugoslau, i es tenen notícies que aquesta persona dies després va ésser detinguda a València, i posada a disposició judicial.

El dia 3, la g. civil d'Inca, detenia dos **joves poblers**, per **robatoris**, a un pis de la mateixa ciutat, el valor arribà a les 500.000 ptes. Es tracta d'Antonio C., i d'Andrés O.C. El mateix Andrés el dia 26 tornava ésser detingut a sa Pobla, per ordre del jutge, per **segrestament** de la seva pròpia filla ???

La nit del 22, intentaven, sense èxit, entrar a les oficines de la **PREVI**, almenys l'alarma els espanyà la feina.

El 26, tocava el torn a dos domicilis: un al carrer Lluch i l'altre al Renou.

El diumenge 27, intentaren entrar al bar **Ca na Miquela** del carrer Renou, les propietàries se'n donaren compte i espantaren al **lladre** abans que entràs. No tingué tanta sort en **Tomeu "Casertes"**, i en **Sebastià "Goris"**, ja que als seus respectius tallers si que entraren i s'endugueren diversos objectes i eines.

Cal dir també que tres carteres amb doblers i documents, set bicicletes, una polsera, dos ciclomotors, dos turismes i una furgoneta, han desaparegut sense cap art de màgia.

Si bé la calor de l'estiu ens convida a anar a la platja, també és ben

cert que les altes temperatures i la manca de seny i de mesures preventives afavoreixen el gran nombre d'incendis que ens vénen a damunt. Pensem que el foc és molt bo a la hivern, devora la xemeneia, i que al nostre país la verdor més aviat manca en lloc de sobrar. Per de prompte, ja trobam un incendi al juny al solar del Cabrinetti 73, una extensió d'ametllers i rostoll al cap del carrer M.Verdera, i un tros dels voltants del **Pont de Ferro** el 29; també hem de destacar el dia 8 de juny l'incendi d'una màquina recol.lectora de blat a la finca de son Pons, sembla que aquest incendi va ésser intencionat.

Tocs i perxades es donaren dos marroquins per la propietat d'un vespero, tocs i perxades tingueren un jovenot i un jubilat de la residència. Amenaces amb ganivet a un home del carrer Totxo que conviu amb deu marroquins dins ca seva. La nit del 6, al bar **Sa Plaça**, cridaren a la p. local, i no era per escoltar música. El dimecres 9, molts de nervis i qualque cosa més a un partit de futbito. Cops de puny a un vidre per part d'un fill de la botiga de can Tro, la nit en que els **Barracuda** ens feien tremolar.

No tot són baralles, el divendres 17, dos pagesos arreglaven civilitzadament les seves diferències, dins les oficines de la p.l., la cosa venia de "esquitar", amb herbicida, un tros dels cacauets del veïnat.

I ara que parlem de civilitzacions i cultura, a la nit del dia 12, una trentena de **romanesos** acampaven a l'esplanada de l'ermita de Crestatx. Aquest fet, no és un fet aïllat ja que en el darrer any han estat un grapat de grups o famílies de romanesos els que ens han visitat. Segons contaren, havien estat expulsats del seu país, i ells es consideren com a **refugiats polítics** que des de fa dos anys recorren **Europa** d'un cap a l'altra, amb cotxes, furgones i tendes. La seva pobresa, misèria i dignitat ens escarrufà. Les cares dels seus fills parlaven per si mateixes.

Es increïble la velocitat que tenen els esdeveniments. No havien assimilat la caiguda del mur de Berlín, la

independència del països bàltics, l'afusellament de Ceaucescu, i ara, cada dia ens mostren com els bosnians moren a les cantonades de **Sarajevo**, mentre els seus violinistes ploren la seva tristor, a les places, per la desaparició de la seva cultura i el seu poble.

Arribat en aquest punt, cal demanar-se si val la pena continuar, ja que escriure sobre aquests fets tan ferests, vos puc ben assegurar que no es gaire agradable. Dic això perquè encara toca el torn als accidents de trànsit, i aquest mes n'hi ha hagut un bon grapat. Amb l'ànim de la brevetat, els resumirem estil telegrama, per donar-vos una idea de conjunt del que ha passat en matèria de trànsit..

04.06.93. Acc. trànsit, cantonada Renou/A.Maura. Motiu: no respectar el senyal d'stop, col.lisió lateral entre una furgoneta i una moto. Resultat ferit lleu, el conductor de la moto en **Jaume Torrens Busquets**.

08.06.93 Acc. trànsit, a la cantonada Renou/Plaça des Tren. Motiu: poca atenció del conductor. Una sra. austríaca, que anava amb bicicleta va pegar contra la vorera i va caure a terra. Ferides superficials.

09.06.93 Acc. trànsit, al camí del butà, a un 50 metres de la cra. de s'Albufera. Motiu: el conductor d'una furgoneta es va dormir mentre conduïa, i xocà frontalment amb un turisme golf.

La conductora del turisme tingué contusions lleus i fou traslladada a un centre hospitalari, ja que estava embarassada.

12.06.93 Acc. trànsit, a la cra. del

Cementeri, un sol vehicle va caure dins la cuneta, (esperem que sigui el darrer), cap ferit, sí danys materials al turisme.

13.06.93 Un altre veh., sortia de la cra. de s'Albufera tot sol, no hi hagué ferits.

15.06.93 Acc. trànsit, a la cantonada M. Verdadera/Creu, entre dos turismes, i tot perquè un d'ells no respectà el senyal d'stop.

Cap ferit, danys materials als vehicles.

17.06.93 Acc. trànsit, al carrer Comerç entre un ciclomotor i un turisme. Cap ferit, sí danys materials.

18.06.93 La tarda del 18 fou intensa amb accidents, per l'ambulatori, en passaren més de cinc. El primer va ésser l'atropell d'un vianant. L'amo n'**Andreu Socies**, l'únic que volia era creuar el carrer comerç, i quan se n'adonà un ciclomotor li havia passat per damunt. Un altra acc. (no de trànsit) succeí a les 20.30 h. a sa marjal. Un dit de la mà esquerra de na **Joana Fernández**, quedava romput i estret per una màquina d'esquitar.

La resta d'accidents els sofriren al.lots, i tots passaren per les mans d'en Santiago Rabano.

19.06.93 A la matinada d'aquest dia el fiat PM-5479-BH, sortia de la cra. pm-713, a la costa de son Jany, i un dels ocupants del vehicle era el jove pobler **Joan Pol**, (fill d'en Miquel Pol del carrer Calvo Sotelo) de 15 anys, que resultà greument ferit, a qui desitjam una prompte millora i que aviat pugui fer sonar altra cop, la música.

21.06.93 Acc. trànsit, a pocs metres de la Creu d'en Martí Seguí, un sol vehicle, cap ferit, sí danys materials. Causa: probablement fos una rompuda del mecanisme de direcció del turisme.

23.06.93 Acc. turisme, al creuer de la pm-713, amb la cra. de les coves de Campanet. Dos turismes, dos ferits, molts de danys materials als vehicles. Causa: No mantenir les distàncies pertinents o de seguretat entre vehicles.

24.06.93 Un sol vehicle, sortia de la cra. de Can Picafort, o camí gran de son Amer. Cap ferit, sí danys materials.

24.06.93 Acc. trànsit al camí de sa Sort Llarga, entre un ciclomotor i un turisme. Un ferit, i danys materials al veh.

25.06.93 Acc. trànsit, a la cantonada Major/Cabrinetti, tres vehicles implicats, espectacular, no ferits. Un dels veh. no respectà el senyal d'stop que tenia al seu pas.

26.06.93 Dos Acc. Un a la rotonda de la cra. de Pollença. Un sol vehicle sortia de la cra. No ferits. I l'altra a la cantonada cra. de Muro/Sant Antoni, entre una furgoneta i un turisme. Un del dos vehicles

no va respectar el senyal d'stop del lloc. No ferits.

27.06.93 Accident que podríem qualificar d'"estúpit", i que possiblement penalment es qualificarà d'**imprudència temerària** amb resultat de mort: A les 23.30 h. a pocs metres del creuer de la cra. pm-713, amb la cra. de les coves de Campanet, succeïa un acc. a conseqüència del qual el campaneter **Antonio Rodríguez** va sofrir ferides molt greus, i que pocs dies després moria a Son Dureta. No és just el que va passar, ni el que es va viure sentimentalment ni emocionalment al lloc dels fets. Un deu al **061**, senzillament són "collonuts".

28.06.93 Acc. trànsit, cantonada Renou amb Plaça d'es Tren, dos turismes. Cap ferit.

01.07.93 Acc. trànsit, a pocs metres de la Creu d'en M. Seguí, a la cra. de s'albufera. Un **jove** d'Alcúdia conduïa la seva moto amb direcció a Alcúdia, es va despistar un segon mirant el comptakilòmetres i va perdre el control de la conducció. Resultat: Ferides a la cama dreta.

02.07.93 Acc. trànsit, a la cantonada A. Maura/Major, entre una bicicleta i un turisme. El **nin** de 9 anys **Francesc Caimari**, resultà amb ferides lleus. Pareix ésser que un dels conductors no respectà el senyal d'stop.

Si heu estat capaços d'arribar fins aquí sapiguen que heu llegit notes d'un total de 20 acc....., als quals s'han de sumar, els que la p.l., no ha tingut coneixement.

La diada **cicloturística**, es va pedalejar la tarda del 19, i resultà un èxit. No s'han de perdre els bons costums.

ALTRES BERBES SON:

... En Rafel Cardell "Tix", del carrer Lledoner, va tenir un infart, el dia 2, quan va anar a veure el míting electoral del **P.P.** al Polisportiu. Ens ha dit que li va anar bé, gràcies al **061**.

... Sis o set **ovelles** d'en Pere "cul", li varen escapar de la finca de sa Canova, la darrera vegada que les veren (la tarda del dia 2) eren dins son Vivot.

... Na **Catalina "marcel.la"**, quedava tancada dins el pis on feia neteja. La propietària amb les preses matinals, la deixà amb la porta tancada i sense clau.iiiiiii

Esta t del vehicle en què anava Joan Pol

... Un veïnat de la cantonada Escola/Muntanya tirà enderrocs dins el contenidor, enlloc de fems.

... El dia 8 una dona era **mossegada per un ca** del Carrer Sol.

... El 9 començaven les coes per cobrar les liquidacions de la **C.A.P.**

... L'11 els veïnats de darrera l'ajuntament a les 5.15 de la matinada es despertaren de tant fort que xerrava una dona que telefonava de la cabina.

... El dia 15 moria d'un **infart** en Pere A. Cladera Siquier, els metges no pogueren fer res per ell. El cel el vegem.

... Alhora de beure el cafè del migdia, del dia 17 els germans Perelló, de la p.l., trobaven i agafaven, al carrer Lluch un espantat **cavallet jove**, que s'havia escapat de ca n'Alexandre "Rua".

... El dia 20, processó i pitada improvisada dels fidels del **Barça, Campió de lliga del 93.**

... A últims de juny, en Jaume F. trobava **tres maletes de roba**, a un carrer del poble, en lloc de fer el que pertocava, va intentar cremar tota la roba. I segons les darreres notícies la cosa va arribar tan lluny que el posaren a disposició del jutge.

I ja per acabar el mes de juny cal saber que les denúncies i protestes de renous de cans, bars, i motos, han augmentat. **Poblers**, recordau que el bon gust, l'educació i el respecte, notenen el perquè d'estar barallats a l'estiu.

Que tots tingueu un bon juliol i agost.!

xerrim

-L'Ajuntament s'ha decidit a tornar a col·locar els pals de les **banderes** al que havia estat sempre el seu lloc habitual.

-A la **processó del Corpus** varem poder veure que la gent jove se va sumant a la nostra banda de música, cosa que ens alegra a tots els poblers.

-El president Canyelles en aquesta ampla remodelació que ha fet, s'ha carregat el nostre **Jaume Cladera** que per tots els sectors era considerat com la persona més competent del Govern.

-Deu anys duu ja en Canyelles de president de la Comunitat Autònoma, des d'aquí li donam l'enhorabona, i al mateix temps demanaríem a en Jaume Font que, ara que ha de defensar la nostra llengua a Madrid, recomanàs al nostre President que evités tants de **barbarismes**.

-Això que ho venim demanant des dels primers números de Sa Plaça, no hi manera que l'**Ajuntament** ens comunicui, com fa amb els altres medis de comunicació els dies que hi ha sessions plenàries.

-Seguim com sempre: falta informació de les resolucions de la **Comissió de Govern**.

-Ens han arribat ressons de la bona acollida que tingué el pregó de

festes que n'**Alexandre Ballester** va fer el 24 de juny al Port de Pollença.

-Hem rebut moltes enhorabones per l'article sobre les aigües de Sa Marineta que va fer na **Xesca Sastre**.

-Podem avançar que tampoc enguany hi haurà "**toros**", si ni hagués però, és segur que el primera espasa seria en Xisco Berga, i es de preveure una omplida general.

-Seguint amb en **Xisco Berga**, hem sentit a dir que hi ha possibilitats de que vengui un altre pic a sa Pobra com a gerent de la futura SAT que tindrà la seva seu a les instal·lacions de SA VILETA.

-**La plaça de sa Pobra** durant el juliol i agost, a altes hores de la nit a vegades pareix el pati d'una guarderia.

-Al carrer d'Assalto, a l'altura de l'antic "Es molí", hi ha dos clots que són un vertader perill públic, en **Pep "es barber"** l'altre dia ho va poder constatar quan veié un persona major que estigué a punt de caure, i anà, com a bon ciutadà, a comunicar-ho a l'Ajuntament, a hores d'ara ja esta arreglat!

-Alguns veinats del **carrer Capità** estan nerviosos amb el problema que per les aigües de pluja suposarà l'asfalt damunt l'asfalt.

-Des del novembre cap a aquí a sa Pobra no es posen multes de trànsit,

per tant hem de reconèixer la patinada que férem al passat numero quan diguérem allò del "**paper de calcar**".

-Tal vegada és per això que a la regidora **Antònia "Piva"** no li gira el pèl si, per escurçar el camí, ha d'anar per direcció prohibida.

-Pareix ésser que els **càrrecs de Batle i Senador** són compatibles, però el que no ho són, són els sous.

-Després de 25 anys, **don Miquel Soler**, més conegut pel Mestre Soler ha tornat a Sa Pobra, Siau Benvingut!

-A **la polèmica finca de 4 altures** de la Placeta des Tren, s'ha produït un fet insòlit: se li ha tornat a donar llicència per a la planta baixa i els 3 pisos legals, i, al mateix temps, també se li ha donat permís de demolició pel quart pis!

-Enguany tornarem a menjar peix ja que l'Ajuntament torna a subvencionar el campionat de balears de pesca submarina. **Els que cada més fem el xerrim** sabem que no hem fet mèrits per un cap-roig, però confiam arribar a qualque llampuga.

-Que per cert que hi ha males llengües que diuen que aquest Campionat en un principi estava previst de fer-lo al **SAFAREIG GRAN**.

SEGUROS
FERRA

Pl. Constitució, 7

07420 SA POBLA (Mallorca)

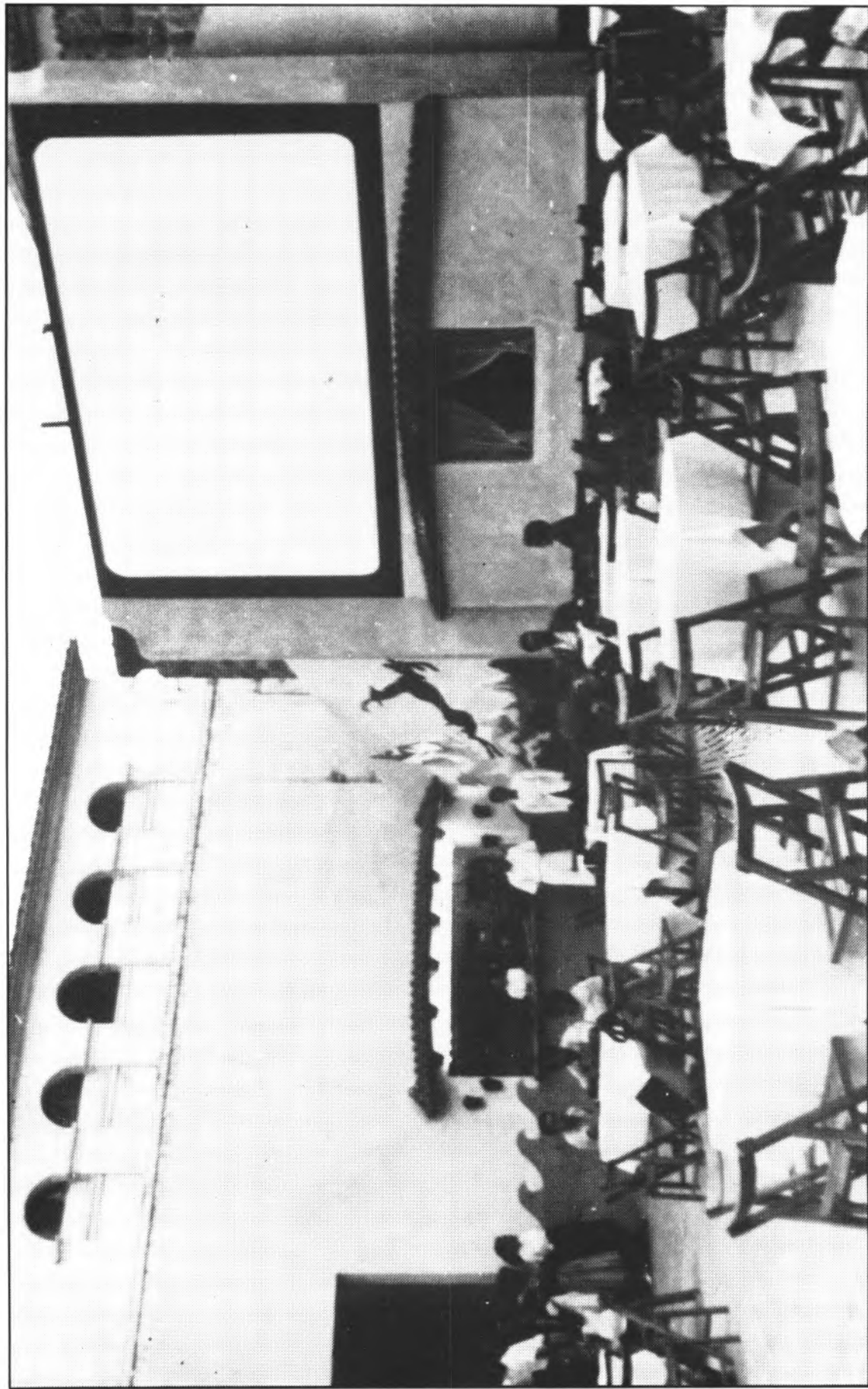

COMERCIAL TORRENS, S.A.

C/ Joan Sindic, s/n.
Telf. 54 07 41
Fax. 54 05 41
07420 SA POBLA
(Mallorca)

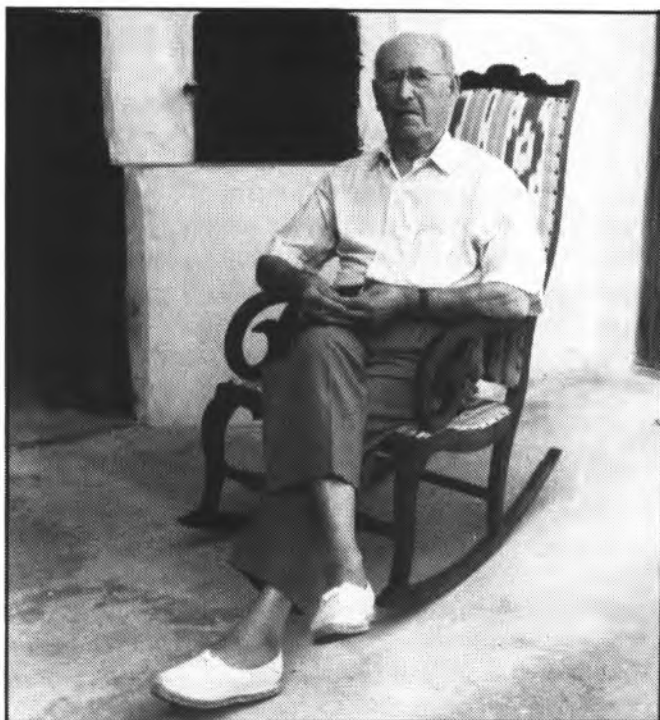
ALBUM DEL TEMPS

SALON MONTAÑA
Inaugurada el 7 de Juny 1955

CONVERSA AMB PERE JOSEP SIQUIER

per J. Company

La conversa del mes de juliol l'hem feta amb un home que durant més de quaranta anys, fins al moment en què li arribà l'edat de la jubilació, ha exercit de metge a sa Pobla; aquests llargs llargs anys d'exercici de la seva professió li han donat un gran coneixement de la gent, de les seves grandeses i misèries; ell és un típic representant del tradicional i entranyable metge de capçalera, un personatge aquest ja malauradament desaparegut: aquell metge que no tenia cap inconvenient en anar dia rera dia a visitar tots i cada un dels seus malalts al capçal del llit, un metge que el malalt-client sentia com a seu, i en qui dipositava la seva confiança, i, també, a qui no dubtava en acudir quan tenia algun problema important encara que aquest no tingués res a veure amb la medicina; don Pere Josep exercí de metge en una època que el metge era molt més que un metge, era tota una institució.

Però de la trajectòria de don Pere Josep hi ha

un aspecte que vull especialment destacar, per a mi tant ell com el seu germà, don Bartomeu, -malauradament traspasat i que fou durant un bon grapat d'anys president de la delegació poblera de l'Obra Cultural Balear-, han representat la continuïtat cultural; amb altres paraules ha estat gràcies a persones com ells que avui podem parlar de normalització lingüística. Ells, que fruïen d'una posició social elevada, mai renunciaren a la llengua, sempre defensaren la unitat de la llengua catalana en un ambient on dominava l'obscurantisme més groller i l'espanyolisme de més curtes mires. Representants d'una burgesia amb un considerable nivell cultural, no es podien i no es deixaren enlluernar per una política que no volia altra cosa que la desmembració i la desaparició de la nostra llengua.

Amb ell i amb la sempre atentíssima dona Antònia hem tingut una llarga conversa de la que n'hem transcrit el següent:

-Vostè va acabar la carrera de medicina el 1936 poc abans de que esclatés la guerra civil, com va viure aquella experiència?

-Quan va esclatar la guerra civil jo em trobava de vacances a Villagarcía de Arosa, me'n vaig anar tot d'una cap a Santiago i em vaig presentar a files, havia acabat la carrera el mes anterior, durant tot el temps que durà el conflicte vaig haver de fer de "tapaforats": m'enviaven quinze dies a fer de metge a un lloc, després hi havia una baixa a un altre lloc i m'hi enviaven a mi a "tapar el forat", així

vaig passar tot el temps que durà la guerra.

-A que es degué que tant vostè com els seus dos germans estudiessin tots medicina?

-No t'ho sabria dir, tal vegada va ésser que una vegada que jo, que era el germà major, vaig començar medicina, els altres dos en veure que a mi m'anava bé també es decidissin a estudiar-ne, el fet és que tots tres vàrem ser metges, com el meu fill Sebastià, i tres nebots, fills del meu germà Toni.

-I tots han fet els seus estudis a Santiago, quina és la causa de la vinculació de la seva família amb Santiago?

-La raó és que llavors, quan jo vaig començar a estudiar a Barcelona hi havia moltes vagues, a mon pare no li agradava gens l'ambient d'inseguretat i de desordre que hi havia a Barcelona, va demanar consell a un amic seu de Barcelona que li va aconsellar que em dugués a estudiar a Santiago que evidentment era una ciutat molt tranquil·la, i va ésser així com em vaig traslladar a

Santiago, després hi anaren ja els meus germans, el meu fill i els meus nebots.

-Una vegada acabada la guerra, l'any 1940 ja va venir a sa Pobla i va exercir la seva professió de metge fins que es va jubilar l'any 1982, podem suposar que amb aquests quaranta dos anys hi degué haver molts de canvis?

-Evidentment, llavors el metge tenia molts pocs mitjans al seu abast per fer la seva feina, pràcticament l'únic instrumental de que disposaves era un "fonendo", i els "consultors" que eren uns metges-especialistes a qui acudies quan veies que el cas presentava complicacions, aquest "consultor" es desplaçava al poble i ajudava al metge de capçalera a fer un diagnòstic adequat, quan s'acudia als consultors era que el cas era complicat, a més de greu, i la gent deia "han tirat consulta", volent dir que aquell malalt estava molt greu. Pensa també que en els primers anys d'exercir jo de metge encara no es coneixia la penicilina, llavors l'únic que hi havia eren les sulfamides.

"els primers anys d'exercir jo de metge encara no es coneixia la penicilina"

-M'imagina que la introducció de la penicilina de gué suposar tota una transformació de la medicina.

-Sí, així fou, el que passava era que no n'hi havia abastament, a més era molt cara, record que al principi si era un particular que l'havia de comprar valia 1.000 pts cada botella, que en aquell temps era una fortuna, si feies una història ben detallada de la malaltia a l'Institut d'Higiene, aquest organisme donava al malalt la penicilina que necessitava a 25 pts. Record el primer cas en què vaig emprar la penicilina: va ésser un nin del Port d'Alcúdia que tenia un

procés respiratori, havia d'anar a posar-li cada tres hores, record que al dos dies va estar bé, va ser un vertader miracle.

-Quins altres canvis destacaria entre els primers anys i els darrers dels que va exercir?

-La gent llavors et cridava per no res, a més tenien per norma cridar-te a la una o les dues de la nit, tu t'aixecaves, anaves al veure el malalt, i en la majoria de les vegades no tenia res, i per tant no hi havia res que receptar-li, ara que li receptaves qualche cosa, perquè si no ho feies eres un mal metge. També s'ha de dir que ha canviat molt la relació que entre el metge i els seus malalts, llavors estaves 24 hores de guàrdia diaris, cadascú tenia el seu metge i no volia que cap altra metge el visités, s'establia una relació de confiança que metge i malalt que jo veia com a molt bona.

"estaves 24 hores de guàrdia diaris, cadascú tenia el seu metge i no volia que cap altra metge el visités"

-És evident que aquesta relació tan estreta que s'establia entre metge i malalt suposava que el metge sempre hagués d'estar disponible, se sentia vostè compensat d'aquesta dedicació?

-Sí, sense cap dubte, tenia una relació molt humana que feia que el metge no només era el metge, era molt més, moltes de vegades els clients venien a consultar-te coses que res tenien a veure amb la medicina, quan havien de prendre decisions importants en les seves vides. Aquesta relació metge-malalt era molt gratificant.

-També supòs que les condicions higièniques de sa Pobla en aquests més de 40 anys canviaren molt?

-Moltíssim, pensa que als anys en què vaig començar a exercir la medicina a sa Pobla a moltes cases no hi havia ni aigua per rentar-se, a poc a poc començaren a fer-se les primeres sales de banys, era curiós que quan anaves a una casa on s'havia fet una sala de banys, sempre el propietari t'acompanyava, orgullós, a que et rentessis les mans a la nova estança. S'ha de ressenyar que en aquell temps, cada any hi havia set o vuit casos de tètanus, molts dels afectats morien, però sa Pobla ja tenia coses bones, la més important era que als anys vint s'havia canalitzat l'aigua i s'evitaren tots els casos de tifoïdes, els únics casos de tifus que jo he tingut ha estat tres, però eren de gent poblera que no vivia a sa Pobla i que havia agafat la malaltia en altres indrets.

-Recorda cap epidèmia especialment important?

-Un any, ara no record quin, hi hagué una epidèmia de grip tan forta que vaig fer 130 visites en un sol dia.

-Em podria contar alguna anècdota curiosa que recordi?

-T'en podria contar moltes, una

vegada un pobler que encara es viu, em va cridar perquè anàs a visitar la seva dona que estava malalta, era encara casat de fresc, vaig arribar a caseva al mateix temps que també hi arribava don Rafel Sion, el manescal, perquè resultava que tenia un mul i també estava malalt, ja ens tens a l'entrada de caseva a ell, a mi i a don Rafel, i amb això que em diu: "Vostè pugui a dalt a veure la meua dona que jo me n'aniré amb don Rafel a la païnsa a veure el mul".

"Un any, hi hagué una epidèmia de grip tan forta que vaig fer 130 visites en un sol dia."

-Un altre aspecte de la seva vida és que vostè va ésser uns anys jutge substitut, com va ser això? I quin record en guarda?

-Fou senzillament que jo tenia relació amb el jutge de primera instància d'Inca, i em va quasi obligar a acceptar ésser el jutge substitut de sa Pobla, d'aquesta experiència no en tinc massa bon record ja que moltes de vegades havia de dictar sentències en casos francament desagradables com eren baralles i disputes familiars.

-Jo sempre he vist tant en vostè com en el seu germà, don Bartomeu, dos grans defensors

de la nostra llengua i de la nostra identitat com a poble, això avui afortunadament és una actitud normal, però fa vint anys era anormal, a que es deu que tots els germans hagin estat tan defensors de la nostra llengua?

-Sí, efectivament de petit ja pensava que el tocava era escriure amb la llengua que parlàvem, i per això sempre escrivia en català, al principi amb faltes, fins que amb el temps vaig deixar de fer-ne, supòs que influí decisivament el fet de que quan jo

tenia set o vuit anys va venir a "cals frares" don Antoni M. Alcover que en aquells anys feia el seu pelegrinatge per tots els llocs de parla catalana amb la intenció d'elaborar el

"Sempre que he pogut he emprat la nostra llengua, per a mi era inconcebible escriure a ca-nostre en castellà "

seu diccionari, record molt bé com don Antoni M. en el despatx de la casa del Vicari Parera ens demanava a un grupet d'al.lotets com dèiem a cada una de les coses que ens demanava. Sempre que he pogut he emprat la nostra llengua, per a mi era inconcebible escriure a ca-nostre o quan festejava a n'Antònia en castellà. A mi sempre també m'ha interessat molt la literatura, i quan he pogut escollir entre llegir un mateix llibre en castellà o català sempre he escollit la versió catalana.

-També sé que vostè tenia amistat personal amb don Francesc de Borja Moll, d'on venia aquesta amistat?

-Venia de la casa on estava allotjat quan estudiava a Barcelona, un dia que don Francesc vingué a Barcelona per un parell de dies, estigué en aquella mateixa casa, i férem amistat.

Restaurant

Ca'n Miquel

Cuina Mallorquina

C/. Isaac Peral, 30 - Tel. 54 12 16
(Devant sa Residencia) **SA POBLA**

Son Fornés, S. A.

Ctra Sa Pobla - Inca, Km. 1'200 - Tel. 54 09 12
07420 - **SA POBLA** - (Mallorca)

Jaume Pol Cladera

Héroes de Toledo, 54 Tel. 54 58 72
ALCUDIA (Mallorca)

Jaume Pol Cladera

Carretera Inca, 57 - Tel. 54 09 88 - SA POBLA
Héroes de Toledo, 54 - Tel. 54 58 72 - ALCUDIA

BAR CA SA MISS

*VOS DESITJA UNES
BONES FESTES DE
SANT JAUME*

**CONFECCIONS
GÈNERES DE PUNT**

Manolo

rebaixes

Muntanya, 19 - Tel. 54 16 79
SA POBLA - Mallorca

**CENTRO MEDICO DE ACUPUNTURA
Dr. ALBERTO MORANO VENTAYOL**

TRATAMIENTO DE: Enfermedades reumatológicas: artritis, artrosis, lumbago, ciática, etc.
-Enf. Psíquicas: ansiedad, stress, depresión, insomnio.
-Enf. circulatorias: varices, piernas pesadas, hipertensión.
-Enf. ginecológicas: reglas dolorosas, menopausia, etc.
-Enf. respiratorias: Tos persistente, Rinitis, sinusitis
-Enf. Neurálgicas: Cefáleas, Jaquecas, Herpes Zoster

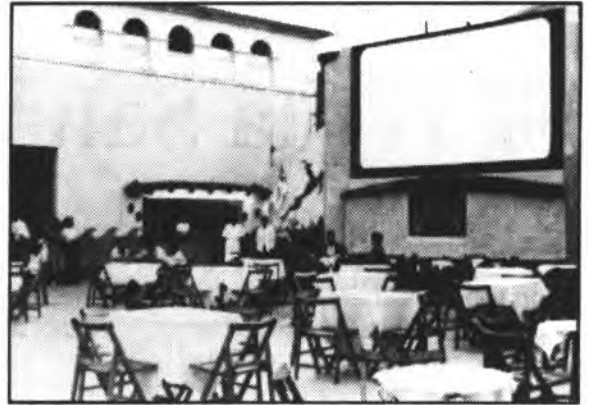
MEDICINA ESTETICA: -Obesidad, Lipolisis, Celulitis

MESOTERAPIA DIETETICA Y
NUTRICIÓN EN EL DEPORTE

ALCUDIA: Plaza Carlos V, n° 1-54 61 61
PALMA: Plaza España, n° 4-4°-4° (Ed. Bar Cristal)-71 26 11.
(Horas convenidas. Información sin compromiso)

ESTIU: CINE I "VERMUT-DANZANT"

Per Alexandre Ballester

Fa no fa una quarantena d'anys, les nits xafegoses de l'estiu, a sa Poble, eren per viure a la fresca, en reunions familiars, balancins i cadires al carrer regat, davant el portal de la casa. O, en grans rotllanes de noctàmbules tertúlies, als bars de la plaça, amb parròquies definides. Alguns, en aventures motorístiques, mig secretes, arribaven al "**Club Mediterraneé**", voreda de mar, i a altres indrets de la badia.

Els cines, "**Principal**" i "**Coliseum**", a l'època estival eren, malgrat els ventiladors, recipients de calor que, no sé per quina raó, provocaven una sensació de claustrofòbia que, els mateixos locals, no produïen a l'hivern. Els cinèfils ens dispersàvem en alternatives personals.

Així que fou ben rebut, a Sa Poble, un cine d'estiu, un local a cel obert. La iniciativa va ésser dels empresaris **Nicolau Socies i Antoni Comas** que, aleshores, ja s'havien associat. Aquests propietaris del "**Principal**" (**Ca'n Guixa**) i del "**Coliseum**" (**Ca'n Pelut**) instal·laren degudament equipat, al local del carrer Muntanya número trenta-vuit, un cine a l'aire lliure. Va ésser inaugurat, el dia set de juny de mil nou-cents cinquanta-cinc, "**Salón Montaña**" el titularen. La sala, espaiosa, tenia unes bones instal·lacions tècniques, so i pantalla, les butaques no eren un prodigi de confortabilitat, resultaven millors unes cadires de bova que hi havia al fons, a mà dreta enfront.

Anaves al cine, veies l'estrella a la pantalla, bella, lluminosa i torbadora, si no t'agradava la pel·lícula alçaves els ulls i veies les estrelles, belles pipellejants, asserenadores. Era el cine a l'aire lliure. No puc fer una relació dels films que es projectaren al "**Salón Montaña**", sols mencionaré l'inesperat èxit de "**La Strada**", de Fellini. En Colau Socias, que m'havia anunciat

que la pel·lícula no agradaria, hagué de perllongar les funcions davant la contínua assistència de públic.

La que reproduïm sols és una foto testimonial. Un local, cine o pista a l'aire lliure, assoleix el màxim atractiu al vespre. Els jocs de la il·luminació li donaven l'encant. Aquest era el toc, propiciatòria brillantor, que planava al recinte del "**Saló Montaña**", distint, evidentment, segons es tractés de funcions de cine o de sessions de ball.

Unes taules amb curós mantell, a la penombra ambiental, uns cambres amb jaqueta blanca i corbatí i un bar afinestrat, servien els clients a l'hora del ball. La decoració, als costats de la pantalla, per allò de "**Muntanya**", supòs, reflectia en pintures murals, un paisatge alpí amb cèrvol rampant inclòs, estilitzat en tons ocres. Una mena de finestra, amb cortines, sota la pantalla allotjava els altaveus, protegits, a més, per una bombada teuladeta.

Els diumenges, i certs dies de festa, a l'estiu, al començament del vespre, a l'hora tèbia i fresca, màgica, del festeig, o del pre-festeig, quan just el cel s'havia enfosquit i es vestia de vellut confident i els llums elèctrics assenyalaven perspectives plaents, parelles i grups entraven al "**Salón Montaña**", era l'hora del "**vermut-danzant**". Expressió de ressonàncies internacionals a la moda. Era, en definitiva, el lapse d'unues dues hores, teòricament abans de sopar, en què s'anava, uns amb parella altres a cercarla, a ballar i a beure el vermut. Era la reunió social divertida, mai disbauxada, del jovent. Després, al mateix local hi havia funció de cine.

Record que als primers "**vermut-danzants**" que vaig assistir, amb parella naturalment, varen ésser els de "**La Peña**", a aquell pis de columnes estucades, llums indirectes, piano i barra de bar empotrada amb tamborets de cames tornejadades. Per la

mateixa època hi havia altres opcions. Amb festes socials, els dies onze i dotze d'abril de mil nou-cents cinquanta-cinc, un grup de romàntics, inauguràvem el "**Moto Club**", al casal del carrer Capità número vint-i-tres, amb una gran i meravellosa i senyorial pista d'estiu. I, el mes de novembre, d'aquell mateix any, es va inaugurar el "**Salón Rosa**" amb les parets decorades per **Pau Fornés**, tot un luxe, després va ésser "**Sala Rex**" i "**Chrisalys**" ara. També hi havia balls socials, al local de la "**U. D. Poblense**", al pis, que era la seva seu, damunt el "**Bar Vaumar**", amb un baret de granit artificial i unes tauletes amb cantells cromats i peus de fusta envernissada. Hi havia, aleshores, altres sales de ball a sa Poble, com el "**Club Gardenia**" amb pista d'estiu i el "**Salón Delicias**" amb terrassa, però eren d'unues característiques distintes i eren unues altres històries.

"**Vermut-Danzant**", una història perduda. En cera manera, el vermut va ésser una beguda iniciàtica per a molts joves. Per entendre-la com un aperitiu era més tolerada, més ben vista pels majors, com a consumició, que no les copes. El vermut que jo record, o crec recordar, tenia més aroma, més cos i se servia en unes copes de vidre, acompanyades, amb una ratlla circular i un peu gruixat, curt, ple de reflexos càlids, cordials.

La paraula vermut és una curiosa transposició de significat. De designar una planta passar a designar una beguda. S'emprava donzell, i altres herbes per aromatitzar el vi, base del vermut. En alemany donzell és "**wermut**", d'aquí, el nom es va generalitzar, la comercialització del vermut es produí a la comarca torinesa, fou al **Piemont**, al final del segle XVII, on es va començar a beure el vermut. I d'allà han sorgit les millors marques que, segons diuen, conviden a viure.

El Vi i la Salut

Sebastià Siquier

antiguitat, el vi ha estat emprat com a aliment i per combatre el dolor. Els Papirs Egipcis ja parlen que el vi jugava un important paper a les receptes medicinals que formulaven els metges. HIPOCRATES als Aforismes deia que "El vi begut en una quantitat convenient destrueix les angoixes, els badalls i els escarrufaments de fred.

La Bíblia també parla del vi com a medicina. Sant Pau a Timoteu li diu: "No beguis aigua sola, sinó usa un poc de vi per al teu ventrell i per a les teves freqüents malalties. Als monestirs de l'edat mitjana es permetia el consum de vi als monjos com aliment i com a tonificador. En ocasions es produïen excessos. Es pensava que el vi supliria en molts casos, una deficient alimentació.

A la Mediterrània fou un producte alimentari de primer ordre des dels orígens de la nostra civilització. "El producte energètic que ha proporcionat resistència per suportar unes condicions de vida hostils".

Malgrat l'Alcorà prohibeix el vi, AVICENNA, una de les figures de la medicina àrab aconsella "beure vi de bona olor". Ramon Llull parla de AQUA VITAE per alleujar i curar les malalties.

Metges i estudiosos del vi s'han ocupat dels efectes higiènics, fisiològics i psíquics del vi i dels seus

consumidors. Tots ells reconeixen, però, que s'ha de tenir moderació, evitant abusos.

ANTONIO LARREA director de la ESTACION VINICOLA DE HARO després de recomanar la dosi fisiològica assenyala que sota el punt de vista d'una beguda, és tan saludable com l'aigua i a vegades millor que l'aigua per CONSERVAR LA SALUT. Diu també que és bactericida, fet que explica la presència d'alcohol i acidesa, que estimula les funcions del fetge i de les glàndules de secreció interna. També pot ajudar en les malalties de l'aparell respiratori, anèmies i estat de debilitat orgànica.

En contrapartida, l'abús del vi produeix uns efectes funests, debilitant les funcions mentals i arruïnant l'organisme. Quan la quantitat de vi és superior a la que el ronyó pot eliminar va cap al cervell, teixits i fetge. (1) Larrea A. Uso i abús del vino. Logroño 1951.

El Dr. MAURY metge francès creador de la VINOTERAPIA en la seva obra SOIGNEZ VOUS PAR LE VIN diu així: el suc de cep per la seva composició natural, dins el silenci de les bodegues, no sols dona una gran quantitat de calories sinó que a vegades és un revulsiu medicinal. El Dr. Maury, fins i tot, aconsella un tipus de vi per a unes certes malalties; així el MALAGA pels hipotensos, el VALDEPEÑAS pels qui pateixen de

ventrell i raquitisme, el RIOJA per les anèmies i depressions nervioses.

El Dr. Marañon a LA MEDICINA I EL VINO EN LA BEBIDA ESPAÑOLA, SUS HOMBRES Y SUS MARCAS diu així: "jo he vist, a consciència, amb les històries clíniques minucioses, redactades per ell mateix. prop de cent mil malalts de tota mena, i puc dir que el nombre de malalties que amb seguretat ha pogut atribuir a l'alcoholisme és molt petit. Amb això no nega la tragèdia dels grans bevedors.

La qüestió de la nocivitat del vi és qüestió de quantitat. L'excés de vi és dolent. El vi és inofensiu i a vegades molt útil.

Per ell el vi és bo mentre es beu sense ésser dominat pel vi.

El Dr. Giménez Miguel al llibre abans citat enumera una sèrie de malalties que es poden eliminar amb el vi. També defensa el vi com a beguda per acompanyar els aliments i el recomana a les persones sanes, pres amb moderació.

La Gent del poble sempre ha fet servir el vi com a remei per curar nafres i ferides. Se solia emprar calent i també mesclat amb oli. Era freqüent la mescla bullida d'oli i vi.

Podem parlar també de la CURA DEL RAIM, que consisteix a beure's el suc de les sarments. El suc de raïm verd s'emprava per fer gargarismes. Les panses per la tossina.

L'aigua de ceps per a irritacions dels ulls a manera de col.liri. Aquesta aigua no és sinó saba que destil.len les sarments a principi de la primavera abans de brotar.

Dra. MAGDALENA BENNÀSSAR MOJER
TOCOLOGIA - GINECOLOGIA

dilluns i dijous
de 9,30 a 13,30

dimarts i divendres
de 15,30 a 19

CLINICA PLANAS, S. A.
C/ Menorca, 3
Tels. 73 03 45 / 46 - 73 88 43 / 44
07011 - PALMA

C/ Fadrins, 28, 1r.
Tel. 86 20 92
07420 - SA POBLA

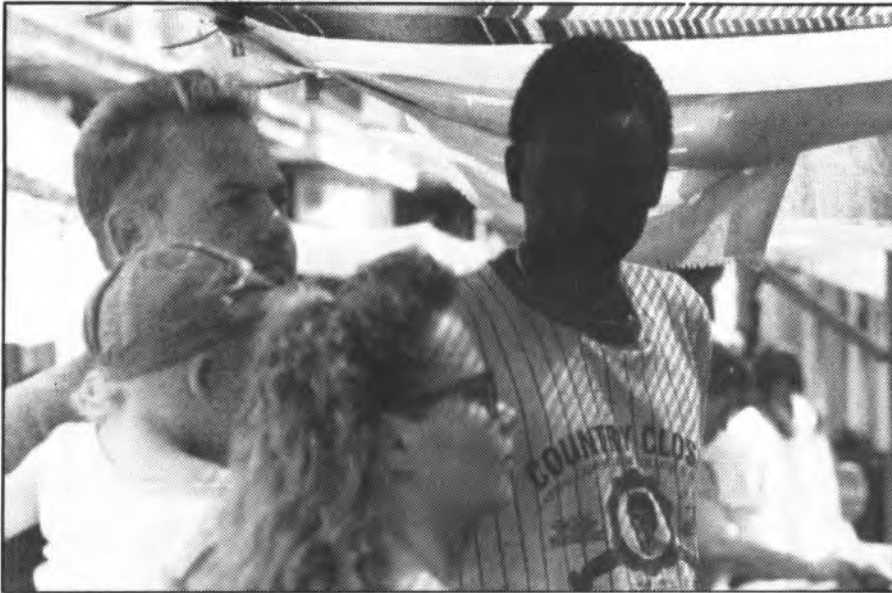
Joan Socies Bennàssar
psicòleg clínic

Tel. 54 19 85

Plaça Major, 18, 1r. - sa Pobla

PER QUÈ SOM COM SOM?

Nofre Pons

Aquesta és la pregunta que tots, en qualque moment de la nostra vida, ens hem fet. Som el que han fet de nosaltres els nostres pares, la càrrega genètica és la que justifica el nostre comportament?, o és pel contrari l'ambient, en el sentit ampli del terme: educació, hàbits, coneixements, etc, el que marca els nostres actes?.

L'herència: dipositam la vida als qui seran els nostres fills: els nostres espermatozoides i els nostres òvuls tenen una cadena d'àcid desoxirribonucleic (fàcil el nomet), que està enrotllat a dins la cèl.lula. Si el desenrotllessin, faria varis centímetres, i porta la informació equivalent a deu toms de l'enciclopèdia Espasa. Cada tros d'ÀCID DESOXI.. que per entendre'ns direm a partir d'ara ADN, és el responsable d'un tret físic nostre. D'una proteïna, d'un color de cabells, de pell, de la forma del pavelló auricular, etc..." aquest nin és just sa mare."

Fins a quin punt és important l'herència, la càrrega genètica, no tan sols en com som, sinó també **amb el que feim, en les reaccions**

davant els estímuls? Jo crec que molt poc. I vos donaré tres dades per argumentar-ho.

PRIMERA: La meua càrrega genètica, el meu conjunt de trossets d'ADN que defineixen les meves característiques, és **exactament igual, en el 96%**, a un Japoneset de Kioto, a un gitano de Son Banyà, o al -amb tot el meu respecte- rei d'Espanya.

SEGONA: Tenim experiments de tot tipus, de laboratori o de camp: agafam un conill, una rata o un home d'una raça determinada i el posam a un grup de raça distinta: endevinau fàcilment que el comportament d'aquest individu serà el del seu entorn i no el dels seus gens: Tarzan no es comportava com una moneia: **era una moneia!**

TERCERA: Les malalties tumorals són degudes en més d'un 80% a causes externes. Les predisposicions genètiques als tumors, que hi són, no arriben a significar més que un 5% dels casos. Si estam malalts de càncer és perquè, voluntària o involuntàriament, agafam de l'ambient aquelles causes -fums,

menjars, radiacions, etc- que emmalalteixen el nostre cos.

Com veis, estic convençut que som quasi bé tot ambient: som el que menjam, el que bevem, el sol que prenem, el que llegim, les cançons que escoltam. Però això no ho comparteix tothom: el racisme, la idea de que tu ets una cosa DIFERENT perquè tens DISTINTS TRETOS FÍSICS, està cada vegada més vigent en la nostra societat: frases com "xueta havia d'esser", "els forasters són més vagos que noltros", o "no puc sofrir els gitanos", les podem sentir cada dia.

El racisme és sempre perillós, i sempre ridícul. Però encara més ridícul és al nostre país. Mallorca, autèntic ribell de mestissatge al llarg de la nostra Història, és una terra on l'orgull de "esser noltros", esta basat amb la raça, en lloc de basar-se en coses més autèntiques, més reals: llengua, cultura, projectes polítics de futur...Fa rialles, quan no mil llamps, que la terra on -per fortuna!- més sangs estan mesclades: fenicis, jueus, romans, àrabs, castellans... sigui una de les més racistes.

Crec que és trist, però això sols demostra que tenim un poble dèbil. Un poble que no té bessó cultural suficient, i per això és poruc a l'hora de rebre nous gens físics i culturals.

Recordau però, els qui pensau que la raça segueix tenint importància, la feta de l'insigne Bernard Shaw, molt anglès, molt lleig, molt intel.ligent, quan en una festa una bella senyoreta, amb poques neurones, el va escometre amb aquestes:

-Professor, vostè i jo hauríem de tenir un fill. Amb la seva intel.ligència i la meua bellesa, seria un prodigi de la Natura.

-Miri senyoreta, -contestà el vell barbut- més val deixar-ho anar, perquè hi ha el perill que surti amb la **meua bellesa** i la **seua intel.ligència**....

VINT ARTISTES MIREN L'ALBUFERA

El passat mes de maig, la nostra amiga Pedrona Torrens organitzà a la seva galeria d'Alcúdia una important i insòlita mostra col·lectiva. Vint artistes, pintors, escultors, gravadors, fotògrafs..., ens mostraren l'albufera des de l'alquímia de la mirada poètica fecundada amb la disciplina de la creació. El resultat: vint visions alhora críptiques i properes pels que vivim o al menys

coneixem i estimam l'albufera.

L'ull de l'artista es també l'ull de l'observador o l'art resta suspès en l'aire, encerclat de barreres que bloquegen les línies d'energia que ajuden a viure la joia de la creació als qui no tenim el geni de l'artista. Per això la mirada també ha d'esser comuna; no igual, solidària; no uniforme, però l'esguard ha d'esser còmplice.

Aquesta exposició reconcilia la mirada de l'artista amb la mirada de l'espectador. L'albufera, l'objecte estimat, ens uneix.

PODEU VISITAR-LA AL MUSEU FINS EL DIA 15 D'AGOST. INAUGURACIÓ DIA 16 DE JULIOLA LES 20 HORES. TOTS HI SOU CONVIDATS.

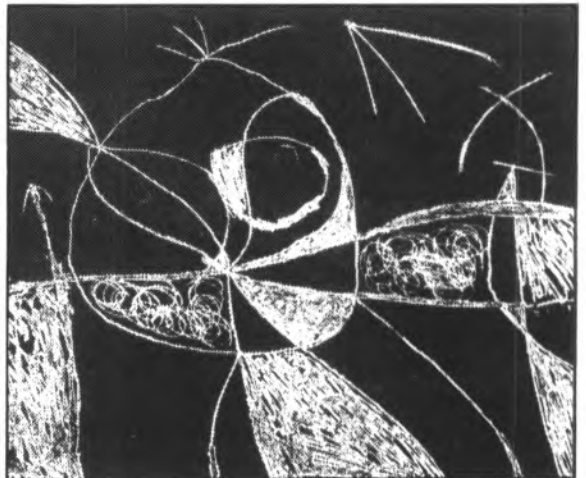
MIRÓ ALS CAVALLETS

(La redacció ha tingut accés al programa de mà de la propera exposició d'obra gràfica de Joan Miró que tindrà lloc als cavallets durant les festes de Sant Jaume, us oferim alguns extractes de l'escrit del batle Jaume Font)

Inauguram, dins del conjunt de l'edifici dels Cavallets, un nou espai d'exposicions obert a tots quants artistes vulguin mostrar aquí la seva obra. L'Ajuntament vol que aquesta nova sala sigui un doble pont entre el Museu d'Art Contemporani, els artistes i el públic. D'acord amb el Patronat del Museu, que dirigirà les programacions a la sala, volem mostrar aquí les realitzacions dels

qui comencen, dels consagrats i dels no tan coneguts; l'espai, petit, convida a mostrar els primers passos de la idea creativa, els aspectes parcials o complementaris de les grans realitzacions, les petites parcel·les de la creativitat -no per això menys importants- que no demanden ni grans espais ni grans promocions.

Res millor que una mostra de l'obra gràfica de Joan Miró per començar aquesta nova i engrescadora etapa. Miró representa com pocs artistes, l'engrandiment a nivells artístics i

universals dels elements més modestos de la realitat que ens envolta, inclosa la realitat viscuda als somnis.

La revista sa Plaça vos desitja unes bones festes de Sant Jaume i aprofita l'avinentsa per donar les gràcies a totes les persones i entitats anunciants que han fet possible la sortida mensual de la nostra revista

**BALLESTER
ASSEGUANCES**

CARRER MERCAT, 16.

TELF. 86 21 86.

FAX. 86 22 23

SA POBLA.

TRAFALGAR

Què seria dels països sense la història dels seus herois?, i al mateix temps, que seria de la història sense la multitud ignominada que conforma els grans moviments socials? Sovint els herois són importants pel que tenen d'exemplificador, però moltes vegades succeeix que els grans protagonistes de la història són manipulats per donar validesa a una situació política. Vos imagineu quin país seria França sense Carlemany, Lluís XIV, Napoleó, De Gaulle, etc. etc. O Anglaterra sense el Rei Richard I Coeur de Lion, Shakespeare, o Lawrence d'Aràbia? Si a qualsevol país li llevem els herois es queda orfe de bona part de la seva tradició, de la seva memòria col·lectiva, del seu orgull nacional.

D'això parlava fa poc temps amb un amic meu i vostre, però sense l'ampul·lositat que dona a aquests temes la lletra escrita. Conjuntament recordàvem un llibre de lectures escolars dels anys 60, que entre les *andanzas* del Mío Cid i de Guzmán el Bueno, dedicava un capítol a Trafalgar firmat per Benito Pérez Galdós. Allà deia que estant l'esquadra franco-espanyola immersa en el combat contra els vaixells de Nelson, una bala de canó s'endugué una cama de Don Cosme Churruca, capità de la nau San Juan Nepomuceno. Churruca, un dels herois de l'armada espanyola, mandà que li duguessin un barril de farina, hi posà el munyó dedins per estroncar l'hemorràgia, i seguí donant les ordres pertinents fins que caigué desagnat.

La conseqüència -en bona part induïda- que en aquell temps nosaltres en trèiem d'aquest fet esgarrifador, era que els espanyols podem perdre una batalla, però estava clar que tenim més collons que ningú. I aquesta impressió s'anava confirmant així com ens anavem assabentant de tot allò de "Roncesvalles"; "Boabdil", "Más vale honra sin barcos..." "Los últimos de Filipinas", "El Alcázar no se rinde..." "Cautivo y derrotado el Ejército Rojo..." etc. etc. etc.

Durant un cert temps tots ens creïem tot això, però amb els anys no vaig resistir la temptació de comprar una edició de butxaca de *Trafalgar* d'en Galdós. No m'acabava de creure un home que amb un tres i no res se li enduien una cama i fos capaç de seguir actuant com si aquí no hagués passat res. M'havien contat tantes mentides que ho vaig voler comprovar per mi mateix i, efectivament: això del barril, en Galdós **no ho diu**. El que sí he trobat a un altre llibre *, és que quan Don Cosme Churruca va pujar a bord de la seva nau per salpar cap a la batalla, el seu uniforme estava esfilagarsat i es deia que el govern li devia el sou de nou anys. Coneixent la nostra administració, vos he de confessar que a això ho tenc més bo de creure.

Sens dubte que no cal esforçar-se gaire per trobar a la història d'Espanya vertaders herois protagonistes d'accions sublimes. Això ningú ho pot posar en dubte. Una altra

cosa ben distinta és falsejar successos d'una manera burda i grollera per reconduir el sentit de la història cap a on sembla que convé.

En Carles Barral diu a les seves memòries que si hi ha una cosa que no li perdona al feixisme, és que durant molts d'anys li ensenyassin a menysprear una llengua antiga i noble -el català-, davant una llengua imposada; el castellà. (Ell ho diu millor, jo ho cit de memòria). Crec que avui som molts els que no els perdonam que ens fessin confondre una cosa tant digne i tan polida, com és l'història d'Espanya, amb els "gritos de rigor" i les "montañas nevadas, banderas al viento" que tots els de la meua edat cantàvem al pati de la ESCVELA GRADVADA.

* David Howarth. Trafalgar, the Nelson Touch.

i Benito Pérez Galdós. Episodios Nacionales I. Trafalgar.

per J. P.

Viuda d'Antoni Serra, S. A.

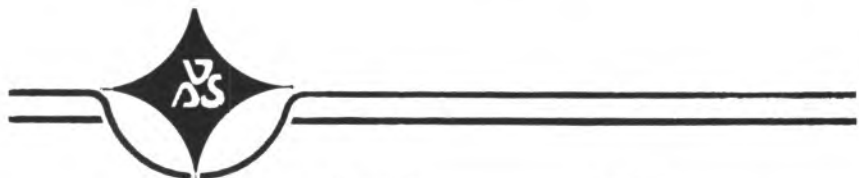
PATATA DE CONSUM

CEBA

PATATA DE LLAVOR

LLEGUMS SECS

FERTILITZANTS

Mercapalma

Sa Pobla

oficines (07007 - Palma)
ZAC parcel·la núm. 6
266158 - 62

vendes
p. 117 - 119
263205 - 06

Fax: 26 44 22

Mister Green, núm. 20 (07420 sa Pobla)
540100 - 04

Fax: 54 24 19

ELS FRACTALS

UNA NOVA CONCEPCIÓ GEOMÈTRICA DE LA NATURA

per MIQUEL CERDA

Des de sempre l'home ha intentat descriure les lleis de la Natura fent ús de models geomètrics que es basaven en la regularitat i la simetria. Així, des d'Euclides i Plató fins a Newton, els científics ens han descrit els fenòmens de la Natura basant-se en la linealitat i la continuïtat. Però, avui en dia, són molts aquells fenòmens i sistemes que no poden ésser descrits per aquestes models mecanicistes: els fenòmens meteorològics, les turbulències, el sistema circulatori, la reacció del sistema immunològic davant un agent estrany, el creixement de les poblacions, la forma dels litorals d'una costa, etc., i que, tot i presentant un aspecte caòtic i desordenat, poden ésser modelitzats a partir d'una nova geometria com és la dels **fractals**.

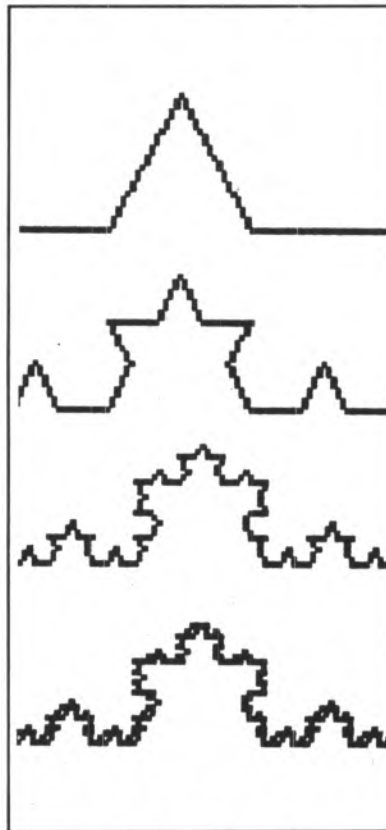
L'introduïdor de la geometria fractal fou Benoît Mandelbrot que, la denomina així, basant-se en l'adjectiu llatí *fractus* que significa irregular o trencat. Es tracta, per ell, de mesurar el grau de irregularitat o trencament d'un objecte geomètric, estudiant-ne les seves parts partint de la totalitat i assignar-li una dimensió no euclideana (entera). Podem tenir, doncs, corbes de dimensió compresa entre 1 i 2, com són les corbes de Von Koch i que poden ser models aproximats del litoral d'una costa.

Aquestes corbes, com s'observa a les figures, es generen partint d'un iniciador o segment i un generador que el trenca segons una raó i un nombre de costats determinats.

A cada costat de la línia poligonal que resulta se li aplica el mateix procés de trencament i, així, successivament fins a obtenir la línia fractal del nivell que ens interressi. La dimensió ve donada per l'expressió $\log_c a$, on r és la raó de divisió del iniciador i c són els costats del generador.

Si apliquem un d'aquests generadors (raó 3 i costats 4) a cada un dels costats d'un triangle equilàter, s'obté el conegut *floquet de neu* o illa de Von Koch.

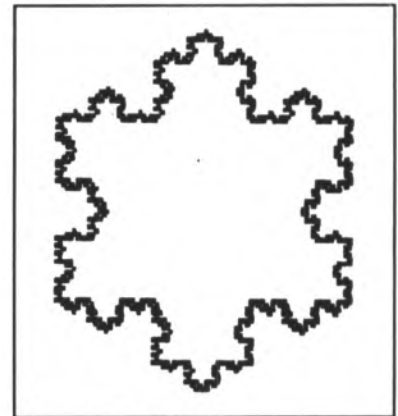
Considerant que cada pulmó té la forma d'un triangle isòscels i apliquem al costat desigula un procés iteratiu semblant al seguit amb la generació de les corbes de Von Koch, obtenim un model aproximat de pulmó,

Generació d'un fractal

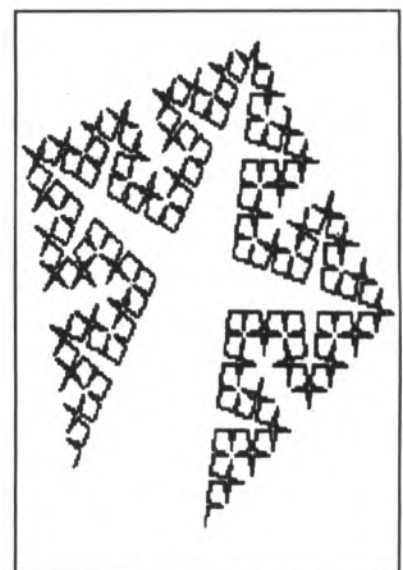
com a corba de longitud infinita i dimensió propera a dos.

Podriem dir que un objecte fractal és aquell en que el tot és homotètic, és a dir, de igual forma, a una de les seves parts i que es generen a partir d'una iteració simple i repetida d'una mateixa forma però, si amb ells s'han de descriure les formes i els fenòmens naturals, aquests no són

Floc de neu

pas tan ordenats com els models que s'obtenen. Es per això que, a partir d'un determinat nivell d'iteració, s'introdueixen variables aleatòries que determinen la forma final dels objectes fractals per apropar-se més a les formes naturals i que, per tant, aquestes són una combinació de iteració ordenada i atzar: els fractals són cada vegada més un model de la Natura si en cada nivell de generació

Model pulmonar

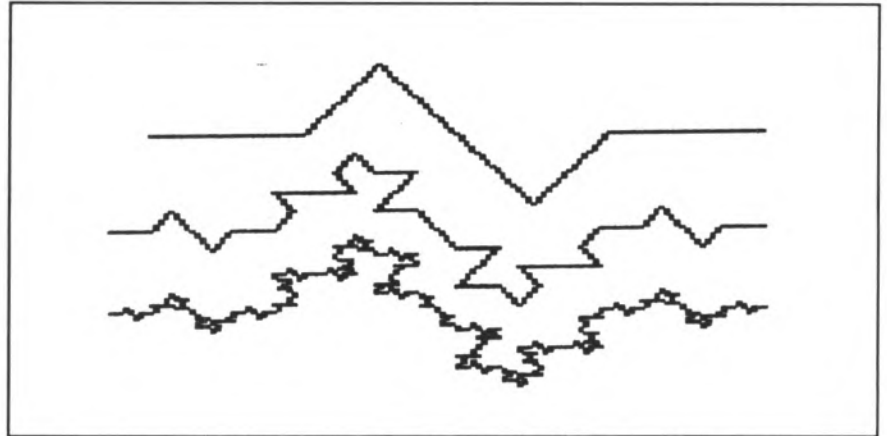
hi ha distintes possibilitats d'iteració o bé si canvien de sobte després de seguir una iteració regular.

Aquest podria ser el procés de creixement que segueixen els arbres, el sistema circulatori, el sistema nerviós, l'arbre bronquial i que, en un principi poden seguir una formació semblant a la del arbre fractal de la figura per, després bifurcar-se aleatòriament. Aquest concepte de fractal aleatori és el que permet generar litorals, simular tempestes, estudiar turbulències, dissenyar sistemes per a l'optimització del tràfic, estudiar la sequenciació d'errades en una xarxa telemàtica, les causes del creixement desordenat de les cel.lules d'un teixit, etc.

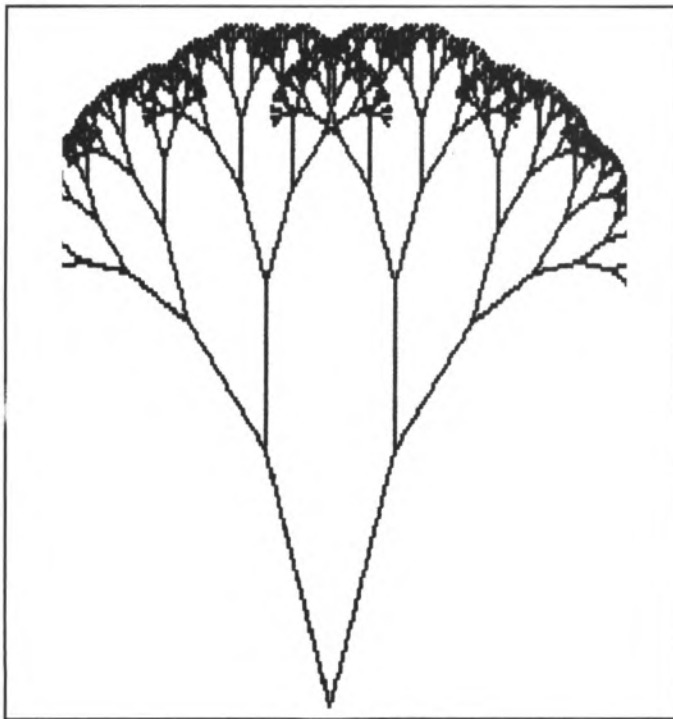
La geometria no euclídeana dels fractals ha suposat, des de la seva introducció en la dècada dels

setanta, una vertedera revolució científica, filosòfica i estètica, establint-se una nova harmonia entre l'ordre matemàtic i el caos o desordre que

aparentment es presenta en la Natura., restablint-se una altra vegada l'equilibri i la convivència entre el món dels humans i el món dels miralls, com ja havia succeït fa temps i, que possibilita un apropament entre l'Art, la Vida i la Ciència que ha de donar una nova dimensió a l'home en uns temps tant "desordenats" i "caòtics" com vivim i que caldrà fer un esforç per analitzar-los amb uns altres esquemes, per tal de trobar-hi un altre cop l'harmonia perduda.

Generació d'una corba fractal de dimensió 1,29

Arbre fractal

Nota: gràfics generats amb procediments escrits en llenguatge Pascal

JPm INSTALACIONES SANITARIAS
Juan Pascual Massanet

fontaneria, calefacció, gas, instal. autoritzat per la Conselleria d'Indústria

C/ General Marzo, 7
Tel. 54 23 79 07420 SA POBLA (Mallorca)

Un fantàstic dia de plaja al chiringuito "Playa Linda" (abans Moments)

feim les millors paelles de la costa!

SEMPRE AMB ELS VENÇUTS

Miquel López i Crespi

De les revolucions, sempre ens interessaren els moments crítics de la ruptura, mai el procés de consolidació posterior. Amb això ens diferenciàvem també d'altres companys del Partit, més interessants en la lletra de les constitucions redactades o en les tones d'acer produïdes que en la transformació de la vida que tot canvi radical representa.

No ens podíem imaginar un Espàrtac legislant des d'un Palau Imperial. A la batalla, al front dels esclaus revoltats, derrotant l'una rere l'altra les legions de Roma, sí. Aquesta era la nostra imatge preferida: la batalla, la cavalleria dels pobles revoltats posant en fuga les cohorts imperials, obrint les portes de les presons, cremant els mercats d'esclaus, obrint els grans magatzems d'Emperador, repartint gratuïtament el blat entre els milions d'afamegats. Potser per això ens sedueixi la imatge de Crist, amb el fuet d'a les mans, foragitant els mercaders del Temple, a Jerusalem.

Els assenyats historiadors expliquen que la Revolució Francesa només es consolida mitjançant les lleis promulgades per Napoleó. Però Napoleó féu la passa que convertí de Primer cònsol en Emperador. Ens estimàvem més el 93. Imaginar una França republicana amb el poble senyor dels carrers de París, i l'Incorruptible, Robespierre, blasmant contra la monarquia al capdamunt de la Convenció. En el passat, els romàntics del segle XIX deien que només els pobles que saben executar en el moment oportú els seus tirans poden esdevenir lliures. Fou la

legislació de l'Emperador Napoleó o la sang del 93 qui de veritat féu immortal la Revolució? A nosaltres, quan anàvem a París, mai ens passava pel cap anar a l'estació d'Austerlitz, suats encara després de les llargues hores passades al tren, acudíem a la plaça de la Concòrdia i contemplàvem extasiats el lloc exacte on els jacobins executaren Lluís XVI i Maria Antonieta.

Potser una tendència malaltissa que ens porta a anar sempre contra corrent. Preferir en tot moment els derrotats als vencedors. Dipositar flors al fossar on caigueren afusellats milenars de comuners l'any 1871.

Al II Congrés del Partit discutírem el procés de la revolució a l'any trenta-sis. La majoria la definí com una guerra contra una invasió estrangera: els italians i alemanys que vingueren a ajudar Franco. Nosaltres defensàrem -i perdérem!- el contingut revolucionari inicial de la guerra: el poder al carrer en mans dels sindicats i les milícies antifeixistes; la confiscació de propietats, les col·lectivitats agràries; la fi de l'exèrcit regular; l'enfonsament de la maquinària estatal -policia, sistema judicial-. No hi havia forma d'arribar a una síntesi. La majoria considerava una victòria el que nosaltres vèiem com una derrota: la creació d'un exèrcit regular comandat per oficials d'Acadèmia; el restabliment del Poder centra; la reconstrucció de la policia -que portà més endavant a l'assassinat d'Andreu Nin i la il·legalització del POUM-; l'extermini de les col·lectivitats agràries a l'Aragó per part de Líster.

De la revolució russa ens interessava més l'època inicial, consellista, de creació de l'Exèrcit Roig, quan Lenin i Trotski dirigien realment el procés revolucionari mundial, que n'pas la "gloriosa" construcció "pacífica" del socialisme en mans de Stalin i els eus sanguinaris botxins. Una Rússia que era capaç de tenir directors de cine com Mikhaïl Einsestein, poetes com Essenin i Maiakovski, escriptors com Bàbel i Gorki, teòrics del teatre com Meyerhold, ens seduïa molt més que tota la grisor posterior de la burocràcia estaliniana, malgrat la propaganda exaltés el triomf de la mediocritat com a "vertader" socialisme.

Amb el temps, aquesta malaltissa tendència nostra de fer costat als vençuts s'anà afermant i consolidant: ens exaltà el moviment del maig del seixanta-vuit, la victòria de Salvador Allende, l'experiència frustrada del Che a Bolívia, l'experiment portat per Mao Zedong i la Guàrdia Roja a la Xina, provant, inútilment, de barrar el pas a la restauració capitalista. Els tancs pels carrers de Praga ens feien veure que Berlín i Budapest als anys cinquanta no eren una casualitat. Només Cuba o Vietnam eren l'excepció a la regla que venia del temps de les Germanys.

Tampoc no estàvem al costat dels guanyadors quan optàrem per la ruptura en temps de la reforma del franquisme; ni quan fèrem campanya a favor del NO a l'OTAN; no servírem tampoc les escoles i hospitals construïts a Nicaragua, amb la vana esperança d'aturar el pas a la desfeta; i aquí estem, en el mateix vagó en què viatgen tots els vençuts de la terra, amb l'ànima forta i l'esperit despert per fer front als nous combats que encara han de venir.

Ben segur que estaríem avergonyits i no sabríem on amagar-nos si, en el passat, haguéssim escollit la falsa drecera dels vencedors, refusant l'herència del maig del seixanta-vuit.

FUSTERIA
Joan Sociés

Lluna 154 Tel. 54 05 46 SA POBLA (Mallorca)

Mecarpín, C. B.

Servei Oficial

C/ Major, 122
Telèfon 54 05 39

07420 SA POBLA (Balears)

“Destorb”

per Joan Gelabert

“Per mi és molt d'hora, vaig ficar-me al llit que era de dia, no aconseguixo definir aquell individu a través de l'espiera”.

Així, d'aquesta manera tan imprecisa, tan freda, tan física, com si fos la matèria d'un somni, així comença la novel·la “Destorb”, del brasiler Chico Buarque, que ara publica l'editorial Empúries/Tusquets. 131 són les pàgines de què consta i semblen ser escrites per destorbar el món ordenat del lector.

Així comença, però: i com acaba? Podríem dir que no acaba perquè tampoc no comença, o que principi i final no tenen cap sentit dins un món en què la moral no existeix. Aquesta

història és, per tant, un episodi en la vida quotidiana d'uns personatges que es mouen dins un univers particular, tancant, fosc i brut, que els engoleix sense que ells en tinguin consciència. Ni tan sols no tenen nom. El personatge central, de qui a penes sabem quatre coses, és anònim, i, malgrat que parla en primera persona, mai no anomena els altres sinó d'aquesta impersonal manera: la meva germana, el meu cunyat, la meva ex-dona, els bessons, el ros, el comissari, l'ex-pugilista, l'amiga prima de la meva germana, etc. Es com si no tinguessin identitat, com si allò que els uneix fos la manca absoluta d'afectivitat i allò que els separava fos la solitud de la vida mateixa. Ni tan sols la ciutat, sempre real i present en la narració, no té un nom. No és una ciutat en concret, i per això mateix pot ser qualsevol ciutat del món; ni sabem tan sols si és una ciutat bella o lletja, perquè aquesta distinció - bellesa i lletjor - implicaria no ja un concepte estètic de la realitat sinó simplement una

presa de consciència en l'home. Ni quan el protagonista rep una ganivetada al ventre és capaç de fer un gest de desesperació, de dolor o de temor a la mort. En tota la narració no hi ha mai un judici de valor, com si fos a penes un món físic.

Es precisament aquesta absència - l'absència d'una categoria moral - allò que crea més vivament l'atmosfera corrupta i tèrbola en la qual es mouen els personatges. Quan no hi ha distinció entre el Bé i el Mal, el Mal (representat aquí pel robatori, la droga o l'assassinat) acaba per imposar la seva freda indiferència impersonal: l'home que fa el mal perd la consciència que fa el mal, això és el pitjor, el més cruel. Però: existeix aquest món? Sens dubte, a Ciutat mateix.

“Destorb” sembla un somni, però no el d'un home, sinó el d'una realitat en estat de descomposició que somia els seus personatges, sense que ells tinguin consciència de ser homes i viure un malson.

SYP

OFERTES DEL 13 AL 25 DE JULIOL

CAFÈ SYP 250 gr.....	98
TOMÀTIGA TOMATOR 410 gr.....	49
SUC HERO BRIK 1 l.....	89
ORXATA XUFLA SYP 1 l.	119
LLET ASTURIANA 1 1/2 l.	109
CERVESA GOLD - BLATTER.....	49

C/ Doctor Gómez Ulla, 12 - Tel. 54 21 11/13 - Fax 54 20 63
Servei T.P.V. - 07011 SA POBLA - MALLORCA

CASA MISS-JOTUL I POBLENSE, CELEBRAREN LA FI DE TEMPORADA.

El Casa Miss Jotul, va celebrar el passat dia 11 de juny el ja tradicional sopar de fi de temporada que va reunir a prop de 250 persones entre jugadors i simpatitzants del club.

Cal recordar que el Casa Miss Jotul, després d'un any de jugar a la 3a. Regional ha aconseguit l'ascens a 2a. Regional, després d'haver realitzat una gran temporada.

A les postres del sopar, es varen entregar diversos trofeus i distincions als jugadors més destacats del Club durant la temporada 1992-93.

Per la seva part també, el Poblense va reunir a prop de 500

persones en el que també és el seu tradicional sopar de fi de temporada. El sopar va esser presidit pel batle Jaume Font, per representants de la Federació Balear de Futbol i pel president del Poblense, Francesc Serra.

Després del sopar es varen entregar plaques commemoratives a tots els components de les distintes plantilles del Poblense i també trofeus als jugadors més destacats de la temporada.

Va obrir el capítol de parlaments el president de l'entitat, Francesc Serra, qui va fer un balanç de la temporada destacant cada una

de les labors fetes pels distintes equips, començant pels més petits i acabant per l'equip de Tercera Divisió, balanç que es pot resumir de molt positiu.

Va tancar el capítol de parlaments el batle de sa Pobla, felicitant al Poblense per la bona actuació duita a terme durant la temporada i animant a seguir dins de la mateixa línia.

El President del Poblense va fer entrega a Pedro Zamacona de la insígnia d'or i brillants del Club, en reconeixement als serveis prestats al Poblense durant un grapat d'anys.

Jaume Triay

“Els escacs a sa Pobla”

Acabat l'hivern i resorgit de nou el típic estiu calorós, ens trobam com la temporada d'escacs, per equips, ha acabat per donar lloc a un nou període de reflexió i programació tot dirigint-nos cap a un intent d'organitzar noves activitats (opens, torneigs, etc...) a nivell local.

Respecte als resultats obtinguts pels equips del Club d'Escacs Es Cavallets de sa Pobla, cal citar que aquests han estat satisfactoris malgrat que l'objectiu d'ascendir de categoria no s'hagi aconseguit. Els resultats de la temporada 93 han estat de 4'5 i 4 punts per l'equip A i l'equip B respectivament, sobre 9 punts possibles. Com es pot observar, els resultats no són del tot decebedors si es té en compte que per uns malentesos es deixà d'anar a una partida per part d'ambdós equips. Ara bé, la nostra opinió és que resultats més fructuosos podrien aconseguir-se amb l'ajuda i col.laboració dels nostres conciutadans i afeccionats del poble de sa Pobla si ens uníssim i participàssim, activament o passivament, cap a un doble objectiu: difondre

l'ensenyament d'aquest joc, denominat esport, i potenciar a nivell competitiu la nostra presència en els propers torneigs d'àmbit regional. Al mateix temps, sorgirien, tal i com ha passat fins ara, tot un ampli ventall de noves alternatives i amistats dirigides cap a un entreteniment col·lectiu independentment de l'edat i sexe de cadascú.

Per part nostra esperam que la vostra atenció es faci notòria i tangible, i igualment confiam amb l'adjudicació d'un local fixe i un major interès per part dels diferents representacions polítiques del poble, dirigit cap a una educació tant a nivell no formal (extraescolar) com informal, amb l'únic propòsit de nutrir a joves i adults del coneixement d'aquest tan bell i pulcre esport.

Així, doncs, sols resta saludar-vos per part de tots els components del Club i confiar en la vostra participació en els propers esdeveniments relacionats amb els escacs. Encara que no ho paregui sols es tracta d'un joc en el qual la dama i el rei no són el mateix però sí que poden esdevenir el nexa d'una nova relació entre adults-

adolescents-infants. Sereu tots ben arribats i ens omplirà de goig la vostra presència ja que en confiança vostra deixam l'esperit participatiu.

Esperam que aguardeu atents a noves avinenteses...

Bon estiu!!

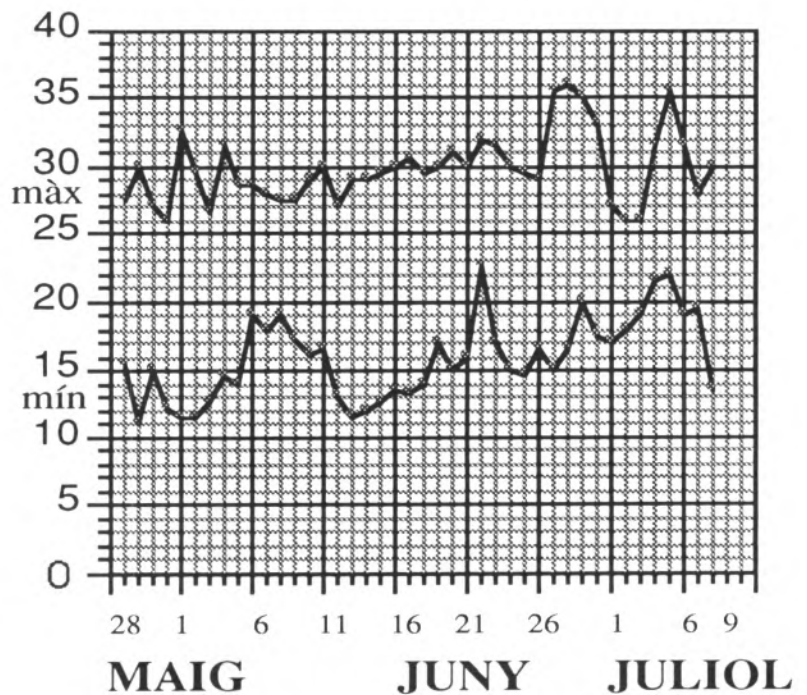
Gabriel Serra i Barceló

MATRIMONIS

juny	5	Pau Bonnín i Quetglas Aina Simó i Gost
	12	Guillem P. Vidal i Ensenyat M. del Pilar Velilla i Cerdán
	26	Jaume Rigo i Cladera Catalina Alorda i Comas
juliol	2	Josep R. Gutiérrez i Díaz Pedrona Cladera i Rebassa
	2	Bartomeu Quetglas i Garau Margalida Beltran i Payeras
	3	Rafel Serra i Serra Margalida Pascual i Arrom

DEFUNCIONS

juny	2	Margalida Caimari i Cantallops "Porra de'n Botilla", 81 anys
	3	Antònia Serra i Cabanellas "Moixa", 62 anys
	5	Antoni Soler i Soler "Escolà", 85 anys
	10	Maria Serra i Bennàssar "Sensellera", 63 anys
	12	Magdalena Navarro i Mestre "De'n Rojas", 68 anys
	15	Pere A. Cladera i Siquier "Jaumí", 68 anys
	16	Guillem Soler i Serra "Maceta", 78 anys
	19	Catalina Cladera i Crespí "Forris", 83 anys
	19	Francesc Porto i Capó "Porto", 79 anys
	27	Antoni Mayol i Torres "Pover", 35 anys

Dades facilitades per "Sa Canova"

NAIXEMENTS

juny	15	Jaume A. Cladera i Siquier
	19	Bàrbara Perelló i Pérez
	22	Francesc Llabrés i Celià
juliol	4	Judit M. Astorga i Letrado

subvencionat pel Govern Balear,
Conselleria de Comerç i Indústria

PLA DE MODERNITZACIÓ DELCOMERÇ

TEMARI: INFORMATITZACIÓ DE LES TASQUES COMERCIALS DE GESTIÓ D'STOCKS I FACTURACIÓ.

DURADA: 42 hores (setembre, octubre i novembre)

HORARI : de 20h a 22h (dimarts i dijous)

DATA D'INICI: 2 de setembre

PREU: 5.000 ptes. (inclou tot, material i matrícula)

PLACES LIMITADES: 15

**CENTRE: EQUIP CONSULTOR INFORMÀTIC
W-MEGA, S.A. (SA POBLA)
PLAÇA MAJOR, 16
TEL. 86 24 45**

MATRÍCULES: de 16h a 20h, al centre o per telèfon

*HIDRÀULIQUES SOCIES VOS
DESITJA UNES BONES
FESTES DE SANTA
MARGARIDA I SANT JAUME*

**PERFORACIONS
I SONDEJOS**

**Carr. de Inca, 11 - Tel. 54 09 42 i 54 09 40
SA POBLA**